

'150 hezar kurd ji mafêñ hemwelatiyê bêpar in'

Sekreterê PYDK-Sûrî Ismaîl Emo li ser rewşa kurdên Başûrê Biçûk wiha dibêje: "Îro, hejmara kurdên bêni fûs bêhtirî 150 hezar mirovî heye, ew ji mafêñ karkirina li ba dewletê, xwendîna fêrgehên bilind, derketina derve û razana hotêlan bêpar in. Her diçe, hejmara van belengazan pir dibe."

Rûpel 8-9

DİPLOMASI

Amerîka dixwaze Başûr bike warê kontrayan

Yek ji faktorên pêwist li Iraç û Rojhilata Navîn jî gelşa kurdan e. Planekî dewleta Amerîka û dewleta Tirkiyeyê jî ew e ku hezên YNK'ê kêm bikin, PDK bi hêztir bikin da ku yek hêz li Başûr bimîne û di dawiyê de otonomiyeke sexte ji kurdan re li Iraçê pêk bînin.

Rûpel 5

DINYA

Berdêla rojnamegeriya durist li Cezaîrê mirin e

Salîma Xezalî li ser rewşa rojnamevaniya li Cezaîrê wiha dibêje: "Ji roja ku şerê hundirîn li Cezaîrê dest pê kiriye he ta îro, nêzîkî 40 rojnamevan hatine kuştin. Dema li cihekî bûyerek biqewime, an ji yek bê kuştin, em bi xwe nikarin pirsîyarî an ji lêgerînê bikin; em nikarin nûçevanan bişînin cihê bûyerê."

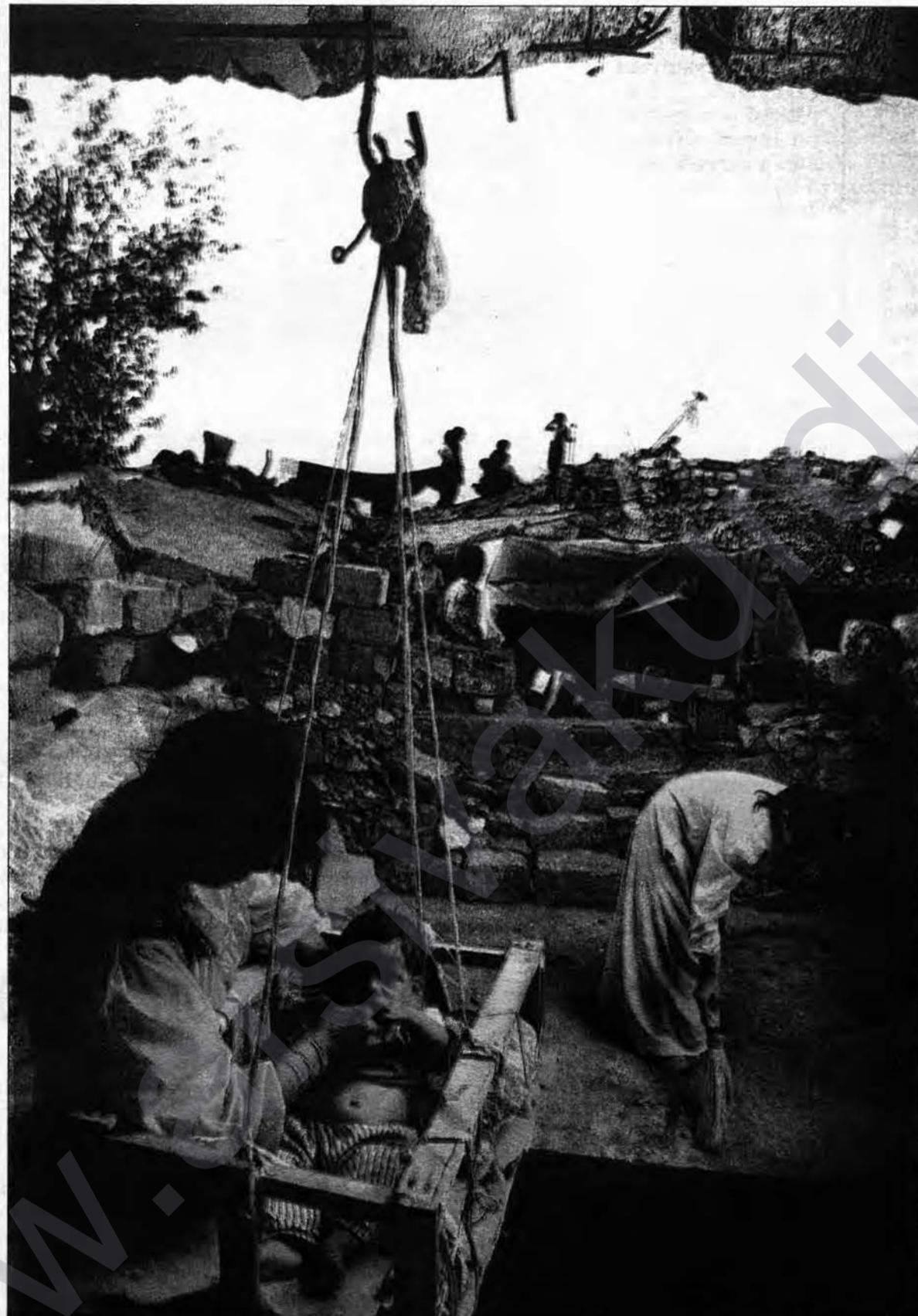
Rûpel 16

DİROK

Dizêñ dîroka kurdan

Nebêjin me her tişt bihîstibû, lê dizîna dîrokê nebihîstibû. Tê zanîn ku dîroka beriya nîvîse bi bermahîyan hatîye tesbîtkirin. Çiqas bermahîyen Mezopotamyayê yên Kurdistanê hene, an hatîne dizîn an ji hatine tâlankirin.

Rûpel 7



Lê daykê
Her ho nabît
Zîndan, her mala min
nabît
Şînî, her karê te nabît
Bihara me, her di zikê
hûtî da nabît
Sibe dîwarêt xirole dê
herifin
Qeyd û zincîr, dê
herrişin
Qamçiyât reş, dê
bin bizot.
Leşê xudanê xo sojin
Dê hême ve û dê
rezgar bin
Ez ji dîwara û
Tu ji xerîbiyê...

Mueyid Teyib

Rêexistinê sivil li ser şerê di navbera PKK'ê û dewletê de wiha dibêjin:

ÎNSANÎKIRINA ŞER PÊWIST E'

- Rêexistinê demokratîk ên sivil wekî İHD, KHRP, TOHAV'ê li ser mafdarbûna daxwaza dîlêñ şer a ji bo pêkhatina Peymana Cenevreyê ya Şer gîhîştin hev. Ev saziyên însanî didin zanîn ku ji bo mirovîkirina mercen şer divê her du alî ji peymanê qebûl bikin û li gorî wê hereket bikin. Tê gotin ku bi vê yekê qet nebe wê ês û janîn ku di şer de têñ kişandin hindik bibin. Ji aliyê din ve qebûlkirina hiqûqa şer, ji bo pêkhatina aşıtiyê ji pêwist tê dîtin.
- Rêveberê KHRP'ê Kerim Yıldız wiha dibêje: "Hiqûqa navneteweyî, prensîbêñ Peymana Cenevreyê bi taybetî ji protokola 1977'an, aliyêñ şer û mafêñ dîlan tesbît û garanî dikin. Her wiha Peymana Ewrûpa û REHE'yê ji heman norman dipejirîne. Her çiqas KT'ê protokola 1977'an ûmze nekiribe ji, li gorî hiqûqa navneteweyî peyman wê girê dide." Yıldız dide zanîn ku PKK'ê di sala 1995'an de ev peyman û protokolên pêvedanî, ûmze kirine.

Rûpel 2

Însanîkirina şer pêwist e

Bî greva birçibûnê tevî daxwaza aştiyê hiqûqa şer û Peymana Cenevreyê ya Şer jî kete rojevê. Me ji xwest li ser vê mijarê ramanê komeleyên însanî hîn bibin. Lewre ji me pirsên xwe gihandin hinek rêxistinê wekî Mazlûm Der, TOHAV, KHRP, Rêxistina Efûyê, Heyva Sor a Kurdistanê û çend kesên din. Ji ber ku İHD'ye li ser vê mijarê dîtinê xwe bi daxuyaniyekê diyar kiribû, me hewce nedît em careke din jê bipirsin. Ji wan kes û saziyan bi tenê Serokê TOHAV'ê Talat Tepe û Rêveberê Projeya Mafêni Mirovan yê Kurdistanê (KHRP) Kerim Yıldız bersivêne xwe gihandin me. Hemû daxuyaniyênu ku gîhîstîn destê me mafdariya dîlêner şer destrişan dîkin û didin zanîn ku daxwaza dîlan a li ser Peymana Cenevreyê li cih e.

Rêveberê KHRP'ê Kerim Yıldız wiha dibêje: "Hiqûqa navneteweyî, prensîbêne Peymana Cenevreyê bi taybetî ji protokola 1977'an aliyê şer û mafêni dîlan garantî dîkin. Her wiha Peymana Ewrûpayê û REHE'ye ji heman norman dipejîrîne. Her çiqas KT'ê protokola 1977'an ìmze nekiribe ji, li gorî hiqûqa navneteweyî peyman wê girê dide." Yıldız dide zanîn ku PKK'ê di sala 1995'an de ev peyman û protokolêne pêvedanî, ìmze kirine. Komela Mafêni Mirovan (İHD) ji di daxuyaniya xwe de tevî banga aştiyê, banga însanîkirina şer dike. Ji bo vê yekê ji tê xwestin ku her du alî ji li gorî Peymana Cenevreyê hereket bikin. Daxuyanî bi bîr dixe ku İHD'ê di 24'ê kewçêra 1994'an de li ser vê mijarê biryar gitte. Her wiha İHD balê dikişine ser biryarê MGK'ê yên şer û pêkutiyê.

Li mijarê Serokê Waqfa Lékolînen Hiqûqa Cîvakî (TOHAV) Ebûqat Talat Tepe, ji pêkanîna şertên Peymana Cenevreyê ku di sala 1949'an hate perijandin wekî, însanîkirina qeydeyên şer dibîne, lewre ji daxwaza dîlan wekî daxwazeke herî însanî dibîne. Li gorî Tepe jixwe her du alî ji (çi eşkere, çi veşarî) hebûna şer dipejîrînin, lewre ji şer bi du aliyan tê meşandin, nexwe qebûlkirina hiqûqa şer ji bo kêmkirina êş û janên şer tiştekî pêwist e.

SAMÎ BERBANG

Dêrsim ji kirinê dewletê bêzar bûye

Heyeta Komeleya Mafêni Mirovan (İHD) a ku di navbera 13-15'ye gelawêjê de çûbû Dêrsimê, di 16'ê mehê de bi daxuyaniyekê çavderiyen xwe pêşkêşî raya giştî kirin. Heyetê tevî rayedarê saziyên dewletê, bi nûnerên saziyên sivil û gel re ji hevditîn çêkirine.

Serokê Belediyeaya Dêrsimê Mazlum Arslan, daye zanîn ku arişê û problemen gel zehf in, pişti koçkiran nifusa bajêr ji 25 hezaran gîhîstiye 40 hezaran, lewre xanî bi dest gelek mirovan nakevin, di konan de dimînin. Li gundan ji ber ambargoyê rewşa mirovan gelek xerab e. Li ser vê yekê Walîyê Dêrsimê ji wiha dibêje: "Me bi vê ambargoyê derbeyeke mezin li PKK'ê xist." Walî hejmara gundênu ku hatine valakirin ji wekî 123 diyar dike. Têkiliyên hinek navçeyen wekî Pûlûrê bi Dêrsimê re qut bûne.

Li gorî çavdêriyên heyetê rewşa gel pir xerab e. Li gorî agahiyen ku gel dane ev sal û nîvek e ku am-



Piştî êrişa gerîla, tîmêng taybet li ser gel teroreke mezin pêk anîne.

bargoya qût didome. Pişti saet 17'yan kamyonên fêkî û sewziyan heta serê sibê li ber deriyê qereqolan têngirêdan û piraniya aşan ji hatine xerakirin. Her wiha hêzên dewletê pirêne Dînar û Anafatmayê ji holê rakirine, lewre ji rewşa gundiyyen li aliyê din pir xerab e. Li gorî gotina gel, di 3'ye tîrmehê de jinek bi navê Beşer Mengeç winda bûye, roja 16'ye mehê cendekê wê yê gulebarankirî hatîye dîtin. Bi taybetî kirinê

tîmêng taybet ên piştî êrişa gerîla ya 18'ye gelawêjê, gel bêzar kirîye. Pişti ku sê endamên tîmêng taybet ji aliyê gerîla ve têngirêdan, tîm li ber Nexwşaneya Dewletê berikan direşinîn ser gel, şofêrê ambûlansê Zeynel Goyildar ji tîman lêdanike xedâr dixwe. Tîm bi vê ji namînin, li ser Pira Munzûrê camen erebeyan dişikînin, mirovan ji erebeyan dadişînin, li wan didin. Ew li sûka bajêr bi tiliyen xwe nîşana

gur' zoz dikin û tevî dînînan gefan li gel aixwin. Li taxa Algalî qehwexaneyek tê texribkirin, tîm bi qûndaxênek çekêne xwe li xwediyê qehwexanekek Hayati Söylemez dixin. Li Taxa Yenimahalleye di sehkirina malan de kal û ciwanan di erdê re kaş dikin, haqaretê li jinan dikin. Niha her çiqas tîm ji bajêr vekîşbin ji, gel bawer dike ku ev tiştekî demdemî ye. Tevî ew qas zerar û ziyan walî bi tenê 250 milyon li

maxdûran belav kiriye.

Hin gund hene, hêzên dewletê cara duymen şewitan-dine. Wekî mînak gundê Pîlvengê (De-deağac) di 5'ê gelawêjê cara duymen hatîye şewitandin."

Gel hêviya xwe ji dewletê biriye, li h-teqînê ye. Diljezin: "Heke heye, bila dewlet destê xwe yê alîkariyê dirêji me bike. Lî em destê wê yê zilm û şîdetê naxwazin."

Welatê Me/ Stenbol

Turkiye bi jiyana penaberan dilîze

Nêzî mehekê ye ku 155 miroven û Iranî xwe raspartine navenda BSP'ê û avahiya Mamakê ya vê partiyê. Ji ber ku Turkiyê dix-

west van mirovan rastî û Iranê bike, wan ji serî li vê çarayê da. Li ser rewşa van însanen roja 23'ye gelawêjê rayedarê BSP'ê Oğuz Ender ev agahî

dan rojnameya me: "Berî 20 rojan van miroven û Iranî xwe raspartin partiya me. 65 jê zarok, niha hejmara wan gîhîstiye 155 keşî. E herî nûhatî, salû-

nîvekê berî niha hatîye kesî qala fâdayê nekiriye, lê bi hatine wezîrê karê derve yê û Iranê, dewleta tirk bîryara li û Iranê vege-randina van mirovan anîye rojevê. Li gorî Peymana Cenevreyê fadékirina mirovan bi darê zorê qedexe ye, lê Tirkîyeyê di 30'ye sermawezâ 1994'an de biryarnameyek derxistîye û daye zanîn ku li ser penaberan ku ji Asya û Rojhilata Navîn têne ew xwedî raye ye."

Rayedarê Partiya Sosyalistên Yekbûyî di vê biryare de coptîvanî û biçûkdîtina miroven rojhilatî destnîşan dike. Niha ev mirovan ku ji netewe û bîr û baweriyen cur bi cur ên muxalîf in, dixwa-

zin Neteweyen Yekbûyî (NY) mafê penaberiyê bide wan û riya welateki sîyemîn li ber wan vebe.

Li ser daxwaza me jineke ji Mehabada Kurdistanê ji me re rewşa xwe wiha diyar kir: "Em ji NY'ê dixwazin ku mafê penaberiyê bide me, em giş miroven siyasi ne, jîxwe rewşa û Iranê herkes dizane, heke em bikevin destê vê re-jîmî wê me bikuje. Ev rejîma diktatorî mirovan dike, idam dike, bi salan zîndan dike." Li gorî agahîyan Tirkiye û NY berpirsiyê diavêje ser yê din, lê penaberan ji biryara xwe dane, heta çareyek neyê dîtin ewê li ber xwe bidin.

Welatê Me
Stenbol

Di tîrmehê de binpêkirina mafêni mirovan

Komeleya Mafêni Mirovan (İHD) bilançoya binpêkirina mafêni mirovan ya meha tîrmehê diyar kir. Tê de ev agahîyen jêrin dide:

Binçavkirin: 1572

Kedkarên çapemeniyê ku hatine binçavkirin: 62

Girtin: 117

Lîvbaziyên li dijî sivîlan: 16 kuştin, 18 birîndarî
Êrişen kîryar nedîyar: 13 kuştin, 19 birîndarî

Di binçav de windakirin: 19

Înfazkirin, İşkence û di binçav de kuştin: 14

İdiyên işkenciyê: 23

Gund û mezrayên ku hatine valakirin: 9

Kesên ku ji kar hatine derxistin: 354

Kesên di şer de mirine: 392

Cezayên heps û pereyan: 2 milyar 221 milyon 9 sal cezayê hepsê.

Cezayê ku tê xwestin: 134 sal 5meh

Weşanen hatine berhevkirin: 30

Cihen ku hatine bombekirin: 9

Komele, sendîka û weşanen ku hatine girtin: 7

Cihen ku polisan avêtine ser: 23

Girtiyen ji ber bîr û bawerîyan: 171

JÜJİ

Lİ BASUR ASITİ !

BAŞE!
HADË DE
RÜNİN...XWELİ LI SERÊ TE BE!...
TU DIBİNÎ XELK GEWA JI
HEV TİNE...
MA EVQAS ŞER BELASEBE
BÜ QEY?...
EVQAS İNSAN...ÇIMA
HÜN LI HEV NE-
ANİN HA!..
KURÈ KERA!..
GİP BELA BÈ
DENGİ YA WE
BÜ...

Doğan Güzel

...KURTENÜCE...

Şemzînan tê
şewitandin

Heftiya çûyî li Şemzînana Culemergê, dewletê dest bi operasyonê kiribû. Di vê operasyonê de nêzîkî 500 dekar daristan ji aliye dewletê ve hate şewitandin û şewitîna daristanan bi rojan li qûntara çiya û girên mintiqê dewam kir. Kesên ji Şemzînanê dibêjin ku: "Itfaiye ji bo tefandina daristanan tiştekî nekir."

MGK dixwaze dengen alternatif bibire

Piştî bîryara sansûrkirin û girtina weşanên nivîski, vêga ji MGK li hemberî weşana radyoyan civînan çedîkin. Dixwazîn, li hemberî radyoyen dijber, ên bi taybetî li Kurdistanê weşanên xwe dîkin, dest biavêjin hin tedbîran. Ji ber ku hin ji wan seyar dixebeitin, nikarin cihê wan tesbit bikin. Her wiha MGK ji bo ku rê li ber hinek radyoyen li derive bigire ji wê xebatê bike.

Li Çelê 6 hezar cerdevan çekê xwe datînin

Piştî ku leşker bi 45 km'yi ji Çelê (Çukurca) dûr ketin, nêzîkî 6 hezar cerdevanê ertûsi dixwazîn çekên xwe deynin. Ew dibêjin: "Li vir hem ambargoya qût heye, hem ji dewletê em tenê hiştine." Li gorî agahîyan, navbera cerdevan û hêzên dewletê ne baş e. Piştî vê bûyerê, Serokê YDH'ê Cem Boyner, daxuyand ku ji bo ku bala dewletê bikişîne ser vê herêmê wê here herêmê.

Neteweyê Yekbûyi ji Tirkîye neheq dît

Koma Xebatê li ser Girtinê Keyfi ya NY'ê girtina Günay Aslan, Haluk Gerger û Cigirê Serokê IHD'ê Sedat Aslantaş wekî karekî keyfi û bêhiqûqî nirxand. Rêxistina Efûyê ya Navneteweyî (AI) ji xwest ku hemû súdarên bîr û bawerîyan bêr berdan. AI'yê dosyaya van kesên di 1994'an de şandibû vê koma NY'ê. Komê ev bîryara xwe diyar kir û rexne li qanûnen ne-demokratik ji tê girtin.

Wê dergistî ji tazmînatê bistînin

Dewlet êdî wê tazmînatê bide dergîstiyen kuştîyen şer ji. Dergistiya Assubay Tuncay Kocabaş Halime Akkuşê ji bo tazmînatê, li dewletê doz vekir. Dadgeha İdarî ya Bilind a Leşkerî daxwaza Halime Akkuşê di cih de dît, ser de ji bîryar da ku dewlet tazmînatê bide zirxwîş û zirbirayên kuştîyan. Tuncay Kocabaş li Çermûka Amedê hatibû kuştin.

Greva bircîbûnê qediya

Greva bircîbûnê ku di 14'ê tîrmehê de bi beşdariya zêdetirî 10 hezar dîlîn PKK'yî û malîyên wan dest pê kiribû, bi xwepêşdana zarokên kurd û daxuyaniyekê qediya. Zarokên Agir roja 19'ê gelawêjê li Altunizade û li ser Pira Galatayê (Stenbol) rê birîn, daxwaza xwe ya aştiyê anîn ziman. Nêzî 500

zarok û malbatêن wan beşdarî her du çalakiyan bûn. Polîsan êrîş birin ser zarokan, gelek ji wan girtin bin çav, lê piştre ew hatin berdan. Li ser Pira Galatayê ebûqatêن İHD'ê Mercan Güçlü, Mustafa Ayzit, Müjgan Aslan, Altun Zeng û Müslüm Erçetin hatibûn çavdêriya 200 zarokî, lê polîsan ew girtin binçav.

Li vê derê daxuyaniyeke nûnerên dîlan hate belavkîrin ku tê de qala qedinadina birçîbûnê dibû. Tê gotin ku çalakiyê bandoreke mezin li ser raya giştî hiştîye û li seranseri dînyayê deng vedaye. Nûnerên dîlan spaşiyen xwe pêşkêşî hemû mirovîn ku piştevaniya wan kiriye, dîkin û dibêjin: "Em bi taybetî spaşiyen

xwe pêşkêşî berxwedêren Zapata, welatparêzen îrlan-dî, Pilingen Tamîl Elamê dîkin." Dîsa ew didin zañîn ku gelek kesen rewşenbir, pêşverû yêni ji gelên Anatolê ji ew bi tenê nehiştine û spaşiyen xwe pêşkêşî wan ji dîkin.

Tê gotin ev livbazî bûye tovê serhildanan.

Welatê Me/ Stenbol

Zarokên Agir û Rojê bi ser ketin

Roja 19 gelawêjê li bin Pira Galatayê (Stenbol) ji bo bâzirganan dîmenike xerîb hebû. Qareqara zarokan bû, ji ber dezge-hekî dibezin ber dezge-hê din. Çavên wan mabû li ser erebe û pêlîskan, lewre hînekên wan livbazî ji bîr kiribûn. Bi vî awayî xwe gihadin ser pîre.

Dema wan rê birî

bû tûretûra erebayan, bi taybetî ji otobûsên belediyeji. Hinek mirrov ji otobûsan peya bûn û bi çepikan piştigiriya xwe nîşan dan. Pir neçû, dengê sîrena erebeyen polîsan hate bihîstin. Zarok hinekî bi vî dengî ne xweş bûn, lê bi hatina polîsan dengê sloganan bilintir bû: "Barış İsterez"ango em aştiyê dixwazîn. Piştî hinek

xirecirân, polîsan êrîş bir ser zarokan, direksiyona erebeya xwe badan ser zarokan. Polîs bi pêhîn û şimaqan bi nav zarokan ketin û ew belav kîrin. Zarokeke ku ji ber lêdana polîsan jan dişand, ji çavên wê rondik dîbariyan, digot: "Ji dayika min re bibêjin, me qezenc kir, we gişkan dît me qezenc kir."

CEWDET QUŞMAN



Dewlet dikuje, nahêle rastî derkeve hole



Sinan Demirbaş xwen-devanekî kurd û şoresh-ger e. Sinan di sala 1971'î de li Elezîzê tê dinayayê. Berî ku bê kuştin li Zanistgeha Uludaxê ya Bursayê di beşa fizikê pola 3'yan de dixwîne, wî dil heye derbasî beşa hiqûqê bibe. Ji ber ku leşkeriya wî ji bo du salan hatiye tecikirin, tu metîrsî û endîseya wî nîn e di vî warî de, lê rojekê ji qereqolê bangî wî

dikin, bi idîaya ku ew qaçaxê leşkeriyê ye. 8 polîsên terorê wî dîbin û piştî demekê ji xebera kuştina wî tînîn.

Li gorî dozger û Mîdurê Emniyetê yê Elezîzê Sinan bi rî ve serê xwe li pêpelükê daye miriye. Wan ew bîriye nexwesxaneyê, lê bi ameliyatê ji xelas nebû. Dr. Ömer Aydin li ser bûyerê tiştekî din dibêje: "Dema Sinan anîn

vir jîxwe miribû, polîsan bi darê zorê serê Sinan bi min dan qelaştin û pişt re ji dan dirûtin. Ez hîn ji ji bin bandora vê bûyerê nefilitîme. Dema ew anîn laşê wî reş bûbû, pir derb lê xistibûn."

Malbata Sinan hê ji bo otopsiyeye têkûz têdikoşin, lê dewlet ji ji bo ku rastiyê vesêre, ci ji destê wê tê, dike.

Welatê Me/ Stenbol

Amerika dixwaze

Başûr bike warê kontrayan

i 9'an heta 11'ê gelawêjê KDP û YNK di bin sîwana Dewletê Yekbûyi yên Amerikayê (DYA) de, li Dublina û Irlandayê li hev kom bûn. Di vê civînê de protokolek hate şanenavkirin da ku şerê birakuji were rawestin. Li aliyê din jî Tirkiyeyê bi berpirsê xwe li vê derê amade bû. Di wan du mehêni dawiyê de dewleta Amerikayê politika xwe li ser kurdan û Iraqê bi tempoyeke nû didomîne. Hasan Al-Mejid, mirovê Sadam Huseyn, bi destgiri û rôexistina CIA'yê ji Iraqê derketiye û niha Qiralê Urchinê Huseyn, piştigirtiya Amerika û İsrailê dike û li diji Sadam derdikeve. Nêziki 1400 leşkerên Amerikayê yên taybet nû çûne Kuveytê. Her wiha niha nêziki 3500 leşkerê Amerikayê ketine rê da ku cihê xwe li Urdinê bigirin. Ev nûçeyen nû, gelşa kurdan bi ku ve dibe û girêdahîya wan bûyeren bi hev reçi ye?

Béguman ev şerê KDP û YNK'ê ne beriya heftet-kuştine, Sedam kurd ne-kuştine. Her du kom jî li ser navê Kurdistanê "şer" dikin, lê peywendiya konevaniya wan bi Kurdistanê re nîn e." Berpirsê YNK'ê Berhem Salih, li Amerikayê bi John Hollbrook re, ku di Wezîriya Derve de kar dike, axivîye û Hollbrook'e şer-rawestin di navbera PDK û YNK'ê de xwestiye. Hollbrook li a-

leyê didome û birakuji li başûr Kurdisdanê ji sala 1946'an ve bi dameziran-dina PDK-Iraq'ê ve li ser rojevî ye. Lî çima di wan du mehêni dawî de Amerika bi kote û dijwarî li ser Başûr û şer-rawestinê karê xwe dimeşîne? Di wî şerê dawî de, di navbera KDP û YNK'ê de zêdeyî 1200 pêşmerge hatin kuştin. Serokê KNC'ê (Kurdish National Kongres-Kongra Neteweyî ya Kurdan) li Amerikaya Bakûr, Dr. Nejmetin Kerîm li ser wî şerî wiha dibêje: "Heke mirov li wî şerî temaşe bike, bêguman, divêt were gotin ku weki PDK û YNK kurd

Hesen Al-Majid û malbata xwe bi xwe mirovê Sadam in û bi her cureyî qirkirin li diji gelê kurd û erek meşandine. Hem Sadam û hem Hasan Al-Majid wekî hev in û bi her awayî li hemberî mirovatiyê tawandar in. Lî dewleta Amerikayê, CIA, bi xwe bi Hesen Al-Majid re ne û ew dixwazin wî li diji Sadam bikin serokê muhalefetê. Di nav vê muhalefetê de kurd jî wê cihê xwe bigirin. Li gorî hin pisporê Amerikayê dewletê Ewrûpayê bi taybeti Almanya, Fransa û Rusya politikayê Amerika napejirin û li



Amerika ji bo ku cihê Sadam tijî bike, li diktatoren nû digere.

Divêt li gorî Amerikayê diktatorek here û yekî dinê were.
Yek ji wan berendamê diktatoriye li Iraqê belki lawê Sadam Udayî be jî. Yê dudîyan jî Hasan Al-Majid e.

gorî berjewendiyêne xwe politika dimeşînin. Pir dewlet bi dizî mal didin rejîma Iraqê û her wiha ambargoya li diji Iraqê welê der dikevin. Tînîm. Lî ev işxalkîn esas ne li diji PKK'ê bû. Bi vê operasyonê dewleta Tirkiyeyê çekên gîran ji bo PDK'ê birin Kurdistanâ Başûr. Mirov dikare eşkere bibêje ku peywendiyêne dewleta Tirkiyeyê, Barzanî û Sadam bi hev re hene..

Bi kurtahî ev rûdanê dawî yên li ser Iraqê û Kurdistanê ango, civîna li ûrlandayê ya PDK'ê, derketina Hasan Al-Majid ji Iraqê, zêdebûna hejmara leşkerên Amerikayê li Kuveyt û Urdinê, çûyina delegasyonê Amerikayê li Bakur û Başûrê Kurdistanê, her roj nivîsandina li ser Iraqê di rojnameyên bi nav û deng de weki di The Washington Post û New York Times û çûyi-

van Kathryn Porter wiha dibêje: "Dewleta Tirkiyeyê di 6'ê pûşperê (heziran) de Kurdistanâ Başûr işxal kir û got ez li diji PKK'ê operasyon tînim. Lî ev işxalkîn esas ne li diji PKK'ê bû. Bi vê operasyonê dewleta Tirkiyeyê çekên gîran ji bo PDK'ê birin Kurdistanâ Başûr. Mirov dikare eşkere bibêje ku peywendiyêne dewleta Tirkiyeyê, Barzanî û Sadam bi hev re hene..

Bi faktorên pêwist li Iraq û Rojhilata Navîn jî gelşâ kurdan e. Planekî dewleta Amerikâ û dewleta Tirkiyeyê jî ew e ku hezîn YNK'ê kêm bikin, PDK bi hêztir bikin da ku yek hêz li Başûr bimîne û dawiyê otonomiyeke sexte ji kurdan ve li raqê pêk bînîn. Li ser vê xalê, Seroka Mafen Miro-

na serokêne mezin ên CIA'yê û parastina Nete-weya Amerikayê li gel Hasan Al-Majid û hwd. diyar dîkin ku Amerikâ di rojîn pêş de wê zêdetir li ser Iraqê raweste û hinek tişt ji bo Iraqê û pir tiştên negatîv ji bo gelên kurd çêbin. Agahdariyên ku me bi dest xistine nûşan didin ku di dawiyê de dewletê împerialist wê li Başûr cepheyeke kontra li diji têkoşîna rizgariya neteweyî ya Kurdistanâ wekî li Nikaraguayê, biafrîn. PDK û YNK ketine nav komployeke mezin wekî sala 1975'an ku MeleMustafa Baranî têk çû. Barzanî û Telebanî vê carê ketine nav politikayêke navneteweyî. PDK û YNK di nav wan taktik û stratejiyan de û di lîstika strateji de Barzanî û Telebanî bêguman tenê peya ne.

DARA AZADÎ
WASHINGTON

Wekî tê zanîn kapitalêzm, piştî demekê digihîje qonaxâ împerializmê. piştî vê qonaxê jî dawî li jiyana wê tê. Kapitalizmê pir tiştên baş û pêşketin, ji bo mirovahîye gelek şiyarbûn bi xe re anîne ser rûyê dînyayê. Yek ji wan çebûna neteweyan e. Di dema berî kapitalizmê de netewe tune bûn û pê ve girêdayî çand, edebiyat, urf û edetên neteweyî pir kêm hebûn. Her wiha jî pir gel hatibûn parçekirin û di bin cure cure otorîteyan de dijin. Yanî li gorî dema feodalizmê û ya berî feodalizmê kapitalizm sîstemeke gelek baş bû ji bo mirovahîye. Bi çend gotinan mirov nikare çeyî û xerabiyen wê jî bîne zîmîn. Lî belê tiştek heye ku mirovahî lazîm e bizanibe û li gorî wî tişti jî xwe biparêze.

Belê, dema ku em tê de

dijin merheleyek e ku papaloka dawîn a kapitalizmê ango gîhiştiye rojîn xwe yên mirinê. Ev dem di jiyana kapitalizmê de dema herî bi xeter e û di vê demê de parastina mirovahîye zêdetir pêwist e. Roja û meşandina politikaya cihânê di destê împerializmê de ye. Bi ci awayî bixwaze, wilo dide meşandin û naxwaze kesek li hember wê derkeve. Împerializm çiqas mezin dibe û di nav salan de dice, ew qas jî har dibe, çiqas har dibe ew qas jî li hemberî mirovahîye gunehkar dibe. Ev jî dibe sebebê xelasbûna jiyana wî.

Dema tê gotin, "împerializm" em di serî de Amerikâ û Awrûpayê tînin bîra xwe. Bi rastî jî împerial-

istên herî mezin û yên di çîhenê de xwediyê soz ev her du ne. Di serê qima 20'an de bi kamilbûna kapitalizmê netewe hatin çekirin û yên berê hatibûn çekirin jî xurt bûn. Di vê demê şerekî taybetî dest pê kir û cihân jî nû ve hate parevekirin. Lî belê ev parevekirin ne parvekirineke wekî ya dema feodalizmê bû, ev zêdetir bi sistem û politik bû. Li aliyekî ev parevekirina han, ji bo rmirovahîye hê zêdetir bi tehlîke ye. Ji ber ku armanc ne parçeyekî cihân ye, di her derê de yek politika dixwaze were meşandin. Heya sala 1945'an împarializm politika xwe diyar kir û bi şerê dudîyan yê cihân da der. Li Ewrûpayê faşizma Hitler bi hemû

hêzîn xwe li hemberî mirovahîye şer meşand. Di nava deh salan de bi milyonan mirov hatin kuştin. Lî hêzîn ku di nav armanca wan de parastina mafen mirovan hebûn, meydan jê re bêxwedî nehiştin. Di nav demeke pir kurt de serî li faşizmê hate pelçiqandin. Roja û em dinîn faşizmeke nû serî li cihânê radike. Ev car, bi destê Amerikâ û çend dewletên Ewrûpayê faşizm dixwaze xwe li hemberî gelên bindest bide meşandin.

Di metodan de guherîn hebe jî di navbera faşizma 1945'an û ya nû de zêde cudayî tune ye. Pratîka ku politika împarializm pê tê meşandin di herêma rojhilata navîn de, û bi taybetî li hemû

berî gelên bindest ên wekî gelê Kurdistanê, baş dide xuyakirinê ku xeterên li diji mirovahîye hê zêdetir in ji yên sala 1945'an. Dîsa, politika ku împarializm di herêma Balkanan de dide meşandin jî ne ji ya Hitler kêmxtetir e. Di van herêman de pir bi şêweyekî qirêj politika tê meşandin.

Mirovîn hinek bêxwendîn û politik wisa fêm dîkin ku Amerikâ û Ewrûpa piştigirîya gelê kurd dîkin û ji wan re serkeftinê dixwazin. Lî mixabin rastî ne wisa ye.

Serkeftina gelê kurd û Kurdistanê tirseke zor girîng e di dilê împarialistan de. Ji ber ku serkeftina gelê kurd ne bi cureya ku ew dixwazin pêk tê. Ev serkeftin wê bibe rîber ji bo hemû gelên bindest li herêmê û cihânê.

AMED BOTAN
MOSKOV

F A L

BERAN

(21 Ndar - 20 Avrêl)



Ev demek e ku nexweşî dev ji we bernadin. Lé ev ne ji bêşansiya we ye, ji îhmalkariya we ye. Hûn hay ji siheta xwe namînin. Ji bîr nekin ku, malê dînyayê tev yê mirov be ji dema mirov bêsihet be tu qîmeta wan nîn e.

GR

(21 Avrêl - 21 Gulan)



Êdî dev ji vê bêmemnûyeta xwe berdin. Hûn tu tişt û keşî li derdora xwe naecibînin û wan rexne dikin. Lé ev yek we, ji dost û hogirê we dûr dixe. Ji bîr neki ku, birîn xwediyê xwe diêşine.

CÊWI

(22 Gulan - 21 Pûşper)



Êdî ji asîman werin jîr û pêlî erdê bikin. Hûn li dînyayê dijîn, ne li bihuştê. Rastiya xwe bibînin û li gorî rastiya xwe gav dakin. Gotina, aş bi çeqçeqûkan nameş bila her tim di bîra we de be.

KEVJAL

(22 Pûşper - 23 Tîrmeh)



Ev hefte di jiyanâ we de guherînê nû wê çêbin, xwe ji van guherînan re amade bikin. Fersendêni bi vî rengî her car dernayên pêşıya mirov. Wan baş binîrxînin û ji wan encamên erînî derînin.

ŞER

(24 Tîrmeh - 23 Gelawej)



Van rojan mala we mîvan kêm nabin. Mîvanek tê, yet diçe. Hûn ji bo qedr û qîmetê bidin wan, ci ji destê we tê hûn dikin. Rewşa aboriya we van rojan ne baş e, lê mîvan tê, risqê wî beriya wî tê. Wê ji derekê ji we re pere werin.

SIMBIL

(24 Gelawej - 23 Rezber)



Hûn ji xwendîna pirtûkan gelek hez dikin. Êdî ev ne hezkîrin, zêdetir evîn e. Carinan hûn ji xwe re dibêjin: "Ji berdêla kuştina pirtûkeke baş, mirov peyayekî bikuje çêtir e. (Miltan) Lé dibe ku, her kes di vê yekê de ne bi we re be.

MEZIN

(24 Rezber - 23 Kewçer)



Cot bi gayê pîr na be. Hûn jî dev ji tiştîn paşverû berdin. Dinya, ji aliyeke ve dizivire û ji aliye din ve jî diguhere. Divêt hûn jî xwe nû bikin. Roj roja guherîn û cèsaretiyê ye. Vê yeket qet ji bîr mekin.

DÜPIŞK

(24 Kewçer - 22 Sermawez)



Dev ji vê serhişkiyê berdin. Rastiyân qebûl bikin. Ev ci hale? Bi vê yekê hûn nikarin tu tiştî bikin, hevalen we rastiyê ji te re nîşan didin lê dîsa tu bi ya xwe dikî. Rastiyek heye, ma Şam dû re qey mişar jî dûre?

KEVAN

(23 Sermawez - 21 Berfanbar)



Hay ji gotinêna xwe hebin. Gayê we gotina devê we nebi-hîse. Şûna xençeran xwes dibe, şûna xeberan xwes na-be. Ji bîr nekin, bi gotinekê dilê mirov dimîne, bi sed gotinan dilê mirov çenâbe.

HARIK

(22 Berfanbar - 20 Rêbendan)



Ev demek e hûn bûne agir û li derdora xwe dîbarin. Tiştîn wekî serê derziyê, hûn dikin wekî çiyayekî. Dev ji vê bêhtengiya xwe berdin. Binêrin bi qehrê re aqil jî difire û diçe (Lessing).

DEWLIK

(21 Rêbendan - 11 Reşemî)



Êdî dev ji deynan berdin. Deyndarî ne tiştîkî baş e. Her çiqas di gotinêna pêşiyê tîrkan de "Deyn qamçiyê mîran e" jî tê gotin, lê divê ev yek tim di bîra we de be ku deynkirin ji par-sekiyê ne dûrtir e.

MASİ

(20 Reşemî - 20 Ndar)



Hûn di rewşeka gelek dijwar de ne. Lé jê qet netirsin. Hûn bi vê niyetê û xebatê, di demeke kurt de dikarin bi ser bikevin. Agir zêr, xîzanî jî mirovîn mîrxas diceribîne. Ev ji bo we imtihanek e.

Çêlika
Qirakê

Rojekê yekî Sûrgicî gava ku ji bajêr vedigere, li kîleka rê bacaneke reş dibîne, lê dinêre nanêre tiştîkî jê fêm nake. Radibe bacanê dixe paşa xwe û bi xwe re dibe gund û nîşanî gundiyan dide. Lé gundi jî tiştîkî jê fêm nakin. Naçar dîbin û berê xwe didin cem jîrik. Jîrik jî bacanê di nav destêna xwe de dibe û tîne, ew jî tiştîkî jê fêm nake. Li ser vê yekê dikene û ji gun-diyan re dibêje: "Gazî kurê min yê biçûk bikin." Gundî gazi kurê wî yê biçûk dikin û kurik tê. Bavê wî bacanê dirêjî destê wî dike û dibêje: "Ka ji me re bibêje bê ev ci ye?"



Kurê jîrik, radihêje û di nav lepê xwe de dizivirêne û paşê vedigere ser bavê xwe "Yabo, ev çêlika qirakê ye, lê hîn çavên wê nebişkivîne" dibêje.

Li ser bersivê jîrik li gun-diyan dizivire û dibêje: "Bi xwedê min jê re negotibû, wî ji ber xwe pê derxist."

BERHEVKAR:
Î. OMERİ

Serpêhatiya Remoyê mitirb û kumandar

Li gundekî Misircê, li bin Pira Reşê hin malêni mitirban konêna xwe vegirtibûn. Rojekê bi elenda sibê re seyên wan direyin û ranawestin. Naçar, ji nav nîvînan radibin û gava ku li derdora xwe dinêrin, dibînin ku leşkerê Romê ew dorpeç kirine. Leşkerê Romê mîran tev li ser Pira Reşê kom dikin û yeko yeko daxwaza nasnameyan ji wan dikin. Pa

mitirb in, çu nasname bi wan re nîn in. Vêca, kumandar yek bi yek ji wan dipirse: "Sen nerelisîn?"

Her yek li gorî xwe bersivê dide. Her wisa dora Remo tê. Kumandar jê dipirse: "Adin ne?" Remo jî bi wê tîrkiya xwe ya "çiyayî" wiha dibêje: "Adinizi Remoleri kumandar beg." Kumandar: "Sen nerelisîn?" Remo jî tilaya xwe ber bi konan ve dike

û: "Kumandar beg, ben burda dîltîsim" dibêje.

Her wisa dora biraziyê Remo tê. Kumandar gava ji biraziyê Remo re "sen nerelisîn", dibêj berî ku biraziyê wî bersiva xwe bide, Remo bi tilîkê, vê carê konê ji yê xwe wê vetir nîşanî kumandar dide û "Oda jî ji min wir de tir dilise." dibêje.

RONÎ ZINAR

Seyda û bihuşt

Li devera Botanê seydayê gundekî, ji çûn û hatina gerîylan ne xwes bû. Ci dema ku gerîla bihatana gund an jî ji gund derketibûna, hîç carekê di navbera wan û seydayê gund de ne bixêrhatin, ne jî xatirxwestin çenêdibû. Her wisa rojekê gerîla li baregehê xwe ne û dibînin ku seydayê gund tê li cem wan rûdine. Pişti bixêrhatinê û bêhnvedanê yê fermandar ji seyda re dibêje: "Te xêr e seyda. Vê kelekela

havînê û vê nîvroja han te berê xwe daye çiyê?"

Seyda bi dengekî perîşan dibêje: "Şeva çûyî min xewnek dît û çawa ez ji xew râbûm min xwe li Xwedê û li we girt. Min di xewna xwe de didît ku ez miribûm. Pişti hesab û kitêban, bîryar hate dan ku ez herim bihuştê. Bes Pira Siratê li pêşiyâ min mabû. Min ew jî derbas kir. Bi dilekî xwes û tena, min berê xwe da bihuştê. Lé, ga-va ku ezê di derî re derbas

bibim, dengek hat min ku dibêje "raweste." Gava ku ez zivirîm min dît ku Apo ye, defter û qelema wî jî di dest de ne. Deftera xwe vekir û got: "Ka ez binêrim bê te li dînyayê ji bo gelê xwe ci kireye!"

Apo li defterê nihîri ku min ji bo gel tiştîk nekiriye, hema sîleyek li bin guhê min xist û ez ji xew vecini-qîm. Ji vir û pê ve jî hûn dizanin..."

GELERÎ



Dizêñ dîroka kurdan

Nebêjin me her tişt bihistibû, lê dizîna dîrokê nebihistibû. Tê zanîn ku dîroka beriya nivîsê bi bermahiyen hatiye tesbitkirin. Çiqas bermahiyen Mezopotamyayê yên Kurdistanê hene, an hatine dizin an jî hatine talankirin.

Di pirtûka C.W.CERAM (nivîskarekî DYAYî ye) de bi navê "Romana Arkeolojiyê" di nava Weşanê "Remzi kitabevi" yê de derketiye, dizîna bermahiyen Mezopotamyayê eşkere hatiye bilîvkirin. Her çiqas di din xuyan ku ew bermayî giş malê asûriyan in jî, mirov nikare vê yekê bi-pejirîne. Pirtûk hinek bawerî û idianyan jî di xwe de dihewîne.

Pêşî de divê bê zanîn ku ez ne dîrokzan im, ne jî di warê dîrokê de pispor im. Lê di dawiya xwendina pirtûkê de min xwest ku ez axîn û xemgîniyên xwe diyar bikim. Dîsa hêviyeke min heye ku wê dîrokzanen me bi taybetî vê pirtûkê binixînin û herin wan bermahiyen di cihê wan de bibînin û rastiyê derxin holê.

Di Tewratê de welatê navbera Ferat û Dîcleyê

Di pirtûkê de hatiye nivisandin ku Tewratê gala welatê ku di navbera Ferat û Dîcleyê de ye, kiriye. Di rûpela 181'î de çend gotinê balkêş hene. Nimûne. Di rûyê kurdan û ereban yên sar de tişteki ku mezinatiya babîrêwan bide zanîn, tune bû.

Çewtiyên nivîskar yê mezin jî hene. Mezopotamyayê bi tenê wekî Iraqa fro dide nîşandan û bi nav dike. Ji aliyê din ve, her tim qala kurd û medan dike, hem jî (çî ecêbek e) nabêje welatê kurdan. Ev xeleti û paşpêtiyek e, durûti ye.

Nivîskar serpêhatiya dizîna bermahiyen Mezopotamyayê bi pesinan ahiye ziman û ew arkeolog wekî qehremanan daye nîşan. Her çiqas wan bermahiyen pêşî li zanistê vekiriye jî, diviyabû ew li hemberî dizîne derketa, qet nebe bi hevokêbia niya ziman. Ji 1800'î bi şûn de arkelogên îngiliz, fransiz û alman bi sedan û bi tonan (lewre pîrî bermahiyen bi alîkariya ga û

erebeyan kişandine) bermayî revandine. Di rûpela 186'an de tê gotin ku arkeologê frensi "Botta" pir peyker û kaval (kabarma) li salorikan (sal) bar kiriye, biriye. Ji bo wan bermahiyen hatiye gotin ku pîrî wan ên bajarê windayî ne. Arkeolog jî bi hedîsên Tewratê ketine rê, lîgerînek kiriye. Hatiye gotin ku nivîsên mixî ku ji Mezopotamyayê birine ji hêla mosteyekî alman Grotfend ve hatiye xwendin û di dawiya xwendinê de jî ji bermayîyan hatiye fîmkirin.

Ji pirtûkê tê fêm kirin ku arkeologekî îngîlîstanê nayê wî Layard e bi hevpariya erekban ciyayê Nemrûdê dikole. Layard wê demê ji kurdan gazinc kirine û fîkrîn xwe wiha anîne ziman: "Min û erekban erd dikolan. Dema me dengê melodyen müzika kurd yê hov bihist e-reban qîrînen cengê bi xwe dixistin." Ev çîrok dide nîşandan ku kurdan nexwestiye erdê wan bête kolandin. Bîyîf hevpariya erekban destûr û hevparî ji paşayê osmaniyan jî standiye. Di rûpela 214'an de hatiye nivîsandin ku Layard, paşa xapandiye û destûr ji wî standiye!

Esas pirtûk bi serê xwe warê lîgerînekî ye, jî berku ez ne dîrokzan im, naxwazim bi zêdehî şîroveyan bikim. Ev besen ku min ji rûpela 205'an standiye gelekî tişt rave dike. Ev gotin yê "Loyard" in:

"Em di sala 1840'an de di 18'ê adarê de ji Helebê vegetiyan, di 10'ê avrêde em cûne Musulê. Me xelxelê wekî dêw mezin li girangê cêm ziyaret kir. Ew der ji hêla her kesî ve wekî erdê Ninovayê tê-pejirandin. Li giranigê Dîcleyê cihê ku Dîcle û Zap dikevine ser hevdû ji derê pêncî mîl dûr li me xelxelê "Kalah Sergat" ê ji lêkolîn kir. Cihê keloska ku di şeklê piramîte de ye, rave dikir ku ew çî bû. Ew piramîta ku generalê deh hezaran "Kesenophon" dabû nasîn ew bû. Generalê yewnanî piştî bist û du sed salî behsa wê dikir. Ew hingê ji bajerekî kevin bû... Kavilê bajêr ku navê Nemrûd lê bûyê û nîşan dide ku ew dever cihê bapîrêñ insen

TANRILARIN VATANI ANADOLU

Remzi Kitabevi

Berga pirtûkeke C.W. CERAM
"Tanrıların Vatanı Anadolu"

e."

İro hîna jî kurdêñ oladar Nemrûd û wekî hinek tiştîn gelêri nebaş nas dikin bi wan wilô hatiye nasandin. Di pirtûka Ceram rûpela 215'an de tê xuyan ku di Tewratê de der heqê Nemrûd de wiha hatiye nivîsadin: "Li hemberî Xwedê nêçirvanê xurt."

Jêrenot: Li gorî kronolojiya ku di pirtûk de hatiye weşandin medan di 614'an de (beriya zayînê) paytexta Asûr vegirtine û hilweşandine. Di 559 û 556'an de medan Mezopotamyâ vegirtine.

Heta niha me behsa dizîn biyan kir. İro dor li diz û bermayikûjîn me ye!

Bes me bermayî û nîrxên xwe talan kirin

Netewe jî wekî bedena insen xwedî besan e. Ji wan besan yê herî girîng ev in: Ziman, erd, gel, dîrok... Ji van dîrok tamatiyên xwe ji hezaran salan distîne, bi piranî ew tamatî ji belgeyên nivîsî û bermayî ne. Carinan yek bermayî pir tiştîn di tariyî de derdixe ronahiyê.

Tirkan bi her awayî û hacetîn (navgînîn) derew, Kurdistan îşxal kirene. Ji bo pişafîneke hov her cure neheqî li kurdan kirine, her wiha nîrxên kurdan jî bi desten kurdan dane talankirin.

Pir gorîn dîrokî, bermayîn dîrokî ji hêla nezanîn ve hatine vekolandin û xerabkirin, ji bo zêr û xezîneyan! Baweriyeke

wisa kirine mîjîyê hinekan: "Dema fileh ji Kurdistanê vekişiyane zêr û xezîneyen xwe di goran de vesartine!"

Ez dixwazim li vir mînakekî bidim. Li Gim-gim (Varto) li gundekî, hewa û baranê şekleke pir xweşik dabû du heb keviran. Ji wan yek wekî zava bû, yek jî wekî bûkê. Ji wê deverê re "Çalo Nebo" tê gotin. (Nebo navê yezdaneke asûriyan e, iro ev nav wekî navê jinan tê bikaranin) Du sal berê ji aliyê nezanîn ve herdu kevir hatin şîkînandin. Dîsa gorîn şîhîdîn şerê Şêx Seîd jî bi wî awayî hatin vekolandin

Xaleke din jî ev e ku, bi hezaran hunerên destî yên gelêri (heqîv, tûr, daşîrmâ...) ji hêla hinek mirovan ve tê berhevirkirin û li metropolan tê firotin.

Li hin deveran jî mirovan, dizîna bermahiyen ji xwe re kirine kar. Mînak li Heskîfî gelek dirav, peyker û hwd. tiştîn dîrokî dihatin dîtin. Cari-nan bi baranê re ew bermayî derdiketin holê. Mirovan wan bermayî dibirin Heskîfî difirotin pişevan (senetkaran).

Mafê me heye ku em pişike ji wan bêmîjîyan bikin. Gelo hûn dizanîn ku bi vî awayî hûn alîkarî ji mêtîngîran re dikin? Hûn xerabiyekî mezin li gelê xwe dikin? Ew tiştîn ku hûn "erzan" difiroşin, hûn veşerîn ji bo pêşerojê ne çêtir e?

JEHAT GIMGIM

Yen berî me ci, çawa dînîvîsandin?

Ji dîroka rojnamegeriya kurdi

Nivîsek ji hejmara 26. a Kovara Hawar
Mêjû: 1935, 18'ê gelawêjê

KOÇERA MİRAN

Ho koçera min! Min bi maça devê xwe maç bike. Hevîna te ji şerabê spehitir e. Bihna te bihneke şîrin e. Dengê navê te wek roniya rojê belav bûye, ji lewre herkes hej te, hej sura bayê te dike.

Ho keça koçerê mîran! Tu esmer i, lê spehîyi. Tavê li rûyê te neyiriye, ji lewre tu esmer i. "Zêrê zer i xirab nabî, tu koçer i deşî nabî."

Di nav kûlîkên sor û zer de kûlîkla spehitir tu i. Di nav jînên zirav de û şîrin û bi bejn û bal de a çelengitir tu i. Di spehîtiyê de serdara serdaran û sertaca delalan tu i. Singê te ezmanê min e, mirarî ser singê te de wek stêrkan dicîrisin. Çavên te ne çavên xezal û askan in. Di çavên te de agir kitîbeke gelek kevn, mezin û hêja ye. Berî Zerdeş û Avestayê mirovan yekîtiya Xwedê ne dizanîn. Baweriya wan tarî, bê hîm û bê binyan bû.

Tiştîn ecîb wek heywan, ba, av, dar, çiya ji xwe re dikirin Xwedê, hej wan dikirin, ji wan ditîrsîyan û ji wan re lavelav û perestîş dikirin. Yekîtiya Yezdan, mezinâhiya wî bi Avesta hatiye belav kirin. Rastiya hiş û dil, pakîtiya laş û mal û cil bi bi fermanen Zerdeş bûn qeydeyîn jînê û armancen mîleten pêşketî. Gotina dînê Zerdeş a paşin ev e: dînyayê de rîyek heye, ew jî rîya rastiyê ye. Ma şairê Kurdan ê mezin Xanî jî ne digot:

Kîz bû xilaf mebêj ger tê bikin ker bi ker.

Ji bilî vî mamikê me ê delal: Derew dijiminê Xwedê ye; çiqas ronak û servehatî ye.

HİMÈ BAWEWIYÊ

Zerdeşî divê baweriye bînîn ko: Xwedê yek e, bê hewrî ye, bê deng e. Abadin e, zana û xurt e. Her hebû, her heye û her dê hebe. Ji afirandîyen xwe re mihrivan e, qencî û xweşîya wan dixwaze.

Xwedê bi çavên me naye dîtin, lê dinê ji serî heya binîn şahidî heynî wî ye. Ezman, roj û heyz, stêr, giya, av û heywani bi gotinekî her tiştî heynî Xwedê û mezinâhiya wî nişa me didin.

Ew tiştîn ha hemî bi qanonên afirandinê de hatine saz kirin. Qanonên afirandinê abadin in, nayîn guhartin, nayîn edilandin, çawan hatine afirandin wisan dimînîn, ser xwe dîsekinin. Xwedîyê qanonên jorîn, şehînşahê wan aferîdeyê wan Yezdan e. Xwedê zana ye, ji kirin û fikirin û ji gotinîn me xwehay e. Kes nikare jî tiştîkî vesêre, naye xapandin, yê ko bawer dikin Xwedê dixapînîn û tewza hişen xwe dikin.

ARMANCA VÊ ZANÎNÊ

Zanîn ê himîn baweriye, me dîtine nîzîki veşartiyen daxwazên Xwedê. Bi vî awayî em dizanîn vîn û fermanen Yezdanê ci ne û em çawan dikarin xwe bigehînîn wî.

MAYIYÊN VÊ ZANÎNÊ:

Ji vî zanînê xuya dibe ko başî û piyariya Xwedê bi zelamên qenc re ye. Dinê û jîn desten me de wek mehfûrekê ye. Xweşî, çelengî reng û awayê mehfûrê her wekî desten xebatkeren xwe de ne wisa jî, spehîti, bextiyarî, siûd û çakî û neçakiya jînê û paşıya me di desten me de ne. Herweki Xwedê piyar, mezin û neqenciya afirandîyen xwe naxwaze, ji qehr û belayen jînê tinê em mesûl in. Kîrîtî, jarî, ketin û şerpezevê destikuta me ne. Ev fêkiyên jehrîn karê tirâtî, bêbextî û belengazîya dilen me ne. Yen ko hej Zerdeşî dikin divê hej ronahiyê bikin. Fikirîn, kirin û gotinîn wan divê wek ronahiyâ rojê pak, rast û qenc bibin. Tinê zelamên bêbext xwe vedîşerîn.

Yen ko kirinîn xwe vedîşerîn, û ji bo veşartina wan dikevin pê tariyê ne mîr û ne jî camîn in. Di nav beyna rastî û nerastî, spehîti û kîrîtî, ronahî û tarîtî, qencî û xirabiyê de şerekî mezin heye. Em bi çavên xwe dibînîn ko nerastî, kîrîtî, tarîtî, xirabî hero sistir dibin. Ketin û xirabûna wan fermana Yezdan û armanca mîrîn camîn in. Ji kirinîn qenc can û dilê me şa dibe. Ji kirinîn nexweş tirs û eşsî dikeve dilê me, jîna me dibe bê tam û bê xurtî. Ev hesandina dilî, ev kîfîxwêşî û dilêş têşîra ronahiyâ Xwedê ye. Jin û mîr pê dihesin û jîn û mîr rehmet û ezabîn vê ronahî û tarîtîyê dizanîn. Ji xêzîkîn jorîn dixwiye ko kurd, ji kerema Xwedê, her li ser rîya rastiyê de mane. Berê bi Zerdeş û niho bi dînê me ê delal û mezin misilmanîye.

DR. K. A. BERIRXAN

Sekreterê PYDK-Sûrî Îsmaîl Emo, ji rojnameya me re dilê xwe vekir û peyivî:

'150 hezar kurd ji mafê hemwelatiyê bêpar in'

Îsmaîl Emo,
Sekreterê
Partiya Yekîtiya
Demokrata Kurd
li Sûriyeyê,
xwediyyê fikrinen
cihêreg e li ser
rewşa kurdên
Sûrî. Bi mebesta
hînbûna fîkrêñ
wî, em vê
hevpeyvîn
pêşkêşî we dîkin.

Kongreya Karwanê Yekîtiya Welatparêz, em hevîdar in hûn ji xwendevanên me re çawatiya damezrandina partiyê şirove bikin û di bin ci merc û hoyen rêzanî de partiya "YEKİTİ" yê ronahî dîtiye?

- Partiya me, Partiya Yekîtiya Demokrat a Kurd li Sûriyeyê ji yekbûna sê rîexistinê kurd hatiye pê (Partiya Palan a Demokrata Kurd li Sûriyeyê, Partiya Hevgirtina Gel, Partiya Demokrata Kurd a Yekbûyi li Sûriyeyê).

Partiya me, kongreya xwe ya yekîtiyê di bihara sala 1993'yan de girê da. Ew kongre ku baweriya yekbûnê pişti zincireke dirêj ji veqetandin û parçebûna di tevgera netewiya kurd de li Sûriyeyê bi ser xist, nemaze pişti têkçûna yekîtiya pêşin a ku di sala 1970'an de çebûbû.

Ew rewşa parçebûnê ya di laşê tevgera kurdî de, gihiştibû asteyekê (sewiyekekê) ku tu pêdiyîn welatparêz an neteweyî ew ne dipejirand û ne ji tu mentiqê rêzanî û ramani. Em ji bîr nakin ku cemawerê (girse-kitte) me ya kurdê welatparêz, rolek erêni û giring di alkariya yekîtiyê de leyist, ji ber ku vê cemawerê hêviyên xwe di hebûna partyeke mezin de didit, partyeke ku bi kar û xebata xwe xuyayı be, di wergirtina biryarê xwe de serbixwe be û ji ber baweriya cemawerê kurd bi çûna bêveger a dema partiyê biçûk. Her wiha, ji ber armancêni miletêne me ji hêz û xurtbûnê pê ve bi tu tişten din nayen pê û ev hêz û xurtî, berî her tişti yekîti gerekê wê ye. Rewşa guhertinê rêzanî

di deverê û di cihanê de bandoreke erêni li ser ye-kîtiya me hebû.

Di bîr û baweriya we de, kî berpirsyariya vê xemgiriya rêzanî ye ku milet jê digazine, ew ne hiştiye ku tu karên erêni, rêzanî û demokrat di tevgera kurd a li Sûriyeyê de çêbibin?

- Cemawerê kurd li Sûriyeyê geleki ji veqetandin û parçebûnan, dilsar û dilteng bûye û nema baweriye bi wan hawê kar ên kevin tîne. Dibîne ku karê rêzanî û demokrat ew e riya bi tenê ya ku armancêni miletê me yê kurd li Sûriyeyê, di çarçoveya merc û hoyen wî yê berbiçav de, dê pêk bîne.

Doza kurd li Sûriyeyê di naveroka xwe de dozeke welatparêz û demokrat e, ji ber wilo ji xebateke rêzanî û demokrat jê re divê, armanca wê xebatê danasîna gelê Sûriyeyê - serûber- bi hemû partiyê xwe yê welatparêz, bi dadmendiya doza kurd û rewabûna hebûna tevgera welatparêziya kurd li Sûriyeyê be û pêdiviya bidestxistina mafê neteweyî yê rast û rewa yê miletê kurd di çarçoveya yekîtiya welêt de be.

Ma gelo li ser tevgera kurdî li Sûriyeyê hatiye nivîsandin ku di tenahiyê de bijî û di raman û rêzana xwe de bibe dûvik ji parçeyên din re? Ta kengî dê bimîne pir ji tevgera kurdî ya parçeyên din re, di ser re derbas bibin?

- Em dikarin bibêjin tevgera me di tenahiyê de dijî, lê ev peyv ne geleki di cih de ye, ji ber ku tevgera me ya kurdî li Sûriyeyê ji xwişkên xwe yê parçeyên dîtir, bêhtir dixwaze têkiliyên xwe yê Kurdistanî kûr û firehtir bike, lê tim tê xwestin ku ew têkili rengê dûvîtiyê bistîn. Ew ji gelek sedemên wê yê dîrokî hene, vedigerin mercen ku yekemîn rîexistina kurdî tê de hatiye damezrandin. Hin ji wan sedeman ji atifi ne, ji ber bandora şoreşen Kurdistanâ Başûr û ya Bakur li ser işe cemawerê me û em dikarin bibêjin qelsiya tevgera kurdî li Sûriyeyê û xwe



Sekreterê PYDK Îsmaîl Emo

xurtkirina wê bi parçeyen ku şerî çekdariyê dîkin, bi xwe ji yek ji wan sedeman e.

Ji bilî van sedeman ji hin ji partiyê Kurdistanê pêçiyên xwe dixine nava miletê kurd li Sûriyeyê û wan bi xwe ve girê didin, da ku wan di desten xwe de bikin pelikeke bi nirx ji bo berjewendiyen xwe, an ji bo wergirtina alikariyê. Gelek caran dewleta Sûriyeyê bi alikariya hin partiyê Kurdistanê xebateke mezin di ber wê yekê de dike, ku berê miletê me ji doza wî yabihgehîn biguhêre, berê wî bide piş sînorê heyî, da ku miletê me bixapîne, her wekî doza vî miletî ne li dewleta Sûriyeyê ye, lê belê li Tirkîye an li Iraqî ye. Ji ber dewleta Sûriyeyê siyaseteke şoven li dijî gelê kurdî bi kar tîne û wî wekî mişextiyan dibîne, ne wekî miletêkî li ser axa bav û kalêñ xwe dijî.

Ji dema damezrandina tevgera kurdî li Sûriyeyê sala 1957'an ve, ev

Koşka Komarê li Şamê dirêj kirin, wergirtina nasnameya Sûriyeyê xwes-teka wan bû.

Dîsa di warê xebata tevgera kurdî de li Sûriyeyê, par wefdek ji her pênc partiyê hevbendiya kurdî û partiya me, ji bo dîtina serokkomarê Sûriyeyê û şirovekirina daxwazê tevgera kurdî hewl dan, lê karbidestan rî nedan ku ew dîtin çêbibe, ew nûner rabûn nameyeke dirêj li ser rewşa gelê kurd bi riya postê re ji serokkomar re sandin.

Ji alîkî ve dewleta Sûriyeyê dibêje ez dewle-teke demokrat im û mafê mirovan li cem min parastî ne. Ji alîyê din ve ji bi dehhezaran kurdên welatiyê xwe ji mafê wergirtina nasnameyê li gorî qanûneke stemkar, bêpar dike. Hûn dikarin li ser vê qanûna ser jimartînê û bandora wê li ser kurdan bipeyivin?

- Di roja 23.8.1962'yan de, Serokkomarê Sûriyeyê (mersûmî) nimre 93 derxistiye, ji bo pêkanîna hejmartineke awarte ji mirovîn parêzgeha El-Cezîrê re ku piraniya rûnêşvanan jê kurd in -xwedêgiravî wê pê rewşa xalkê Cezîrê zelal bikin, ên biyanû û bazdayî dê bêne naskirin- lê wekî me got, bi dehhezaran welatiyê kurd ji nasnameya xwe ya Sûriyeyê ji sala 1957'an ve, yê kurd, Tewfiq Nîzamedîn di lîsteaya bênifüsan de hatibû!! Lê wê demê, berpirsiyaren dewletê, yan we tu erîze di vî warî de pêşkêşî wan kirine?

- Sala 1965'an wefdekî kurdî ji parêzgeha El-Cezîrê, ji bo rakirina encamên ser jimartina awarte ya ku li wê parêzgehîn pêk hatibûn û ji dehhezaran welatiyê kurd ji mafê wergirtina nasnameyê bêpar mabûn, berê wxe dabûn Şamê.

Her wiha parlementerên kurd (Nûnerên Tevgera Welatparêzî ya kurd) en sala 1990'î hin berpirsiyaren dewletê ji bo wê armancê li Şamê dîtibûn. Wefdekî gelêrî ji erizek bi 13000 imzeyen kurdên bênifüsan bi wan re gelek berpirsiyaren dewletê dîtin. Dîsa ji bo wê armancê, sala 1990'î bêtirî 60 kesî, xwe li pêşya

ye.
 Ji bona berdanî girtiyen kurdan ên siyasi bi gelemeperi û girtiyen partiya we bi taybeti tu hevkari di navbera we û rîexistinê navneteweyî de hene, nemaze Rêxistina Lîborînê ya Navneteweyî?

- Her dem, em ji bo danasîna doza gelê xwe bi raya gişî û rîexistinê navneteweyî re kar dîkin û em guhdaneke taybet li girtiyen welatparêz ên kurd, ên ji ber kar û xe-bata partiya me zîndan bûne, dîkin. Hejmara girtiyen ji bo wan karê partiya me ji sala 1992'yan ve gîhişte dora 200 kesî. Û ta roja fro 20 girtî di zîndanê Şamê û Helebê de hene. 9 ji wan bi sê salan hatin zîndankirin, lê hê yê dîtir pêşkêşî dagdehan nebûne û 15 girtiyen din bi şes mehan ta du salan mahkûm bûne û cezayê xwe di Zîndana Edra û zîndana beşa istixbarata derive de borandine.

Li ser hilbijartinê parlementoya Sûriyeyê û yê belediyê û bêparkirina %10 ji welatiyê Sûriyeyê ji mafê besdarî û hebûnê di parlementoye de û kîrinê dezgehîn dewleta Sûriyeyê di dema hilbijartinan de helwesta partiya we ciye?

- Partiya me digel partiya El-partî û partiya demokrat a pêşverû, di yek listê de, di tîrmeha sala 1994'an de li parêzgeha Elcezîrê, besdarî hilbijartinan bû. Li parêzgeha Helebê partiye kurdan ji ber kîrinê ne demokrat, xwe bi tevayî ji bal dezgehîn dewletê ve û ji hilbijartinan vekişandin. Tevî ku lîsta kurdî di Cezîrê de hejmaren bilind ji den-gan wergirtibû ji, dewletê bi darê zorê lîsta kurdan şikandin û ya partiya Bas û dûvikên wê bi ser xistin. Bi vê kirê, ew quncika biçûk ji demokratiya ku sala 1990'î hebû, hate tunekirin û ji ber van sedeman partiya me bîryar bi qutbirîna ji hilbijartinan stand. Partiyen kurdan besdarî hilbijartinan bîlediyê yêni di reşemiya (sibata) 1995'an de çebûn, nekirin.

Tiştê ku iro dewleta
Tirkiyê di Kurdistanâ
Bakur de dike, di warê
valakirina gundên kurdan de, rengekî ji
rengê Zinara Erebî ya
ku dewleta Sûriyê li
Kurdistana Sûriyê pêk
aniye. Zinara Erebî çi
ye?

- Dawiya sala
1973'yan û destpêka sala
1974'an, dewleta Sûriyê
gelek êl û eşrîn ereban ji
parêzgehê Reqayê û
Helebê anîne Cizirê û ji
wan re li dora 40 gundên
modern, di seranserî sî-
norê Sûriye û Tirkiyeyê
de, bi dirêjahiya 300
km'yi û firehiya 10
km'an ava kirin. Baştîn
erdê çandinê ji desten
kurdan derxistin û li
wan biyaniyan belav
kirin, armanca dewletê ew
e ku diwarekî di navbera
lawen milete kurd de, li
herdu aliyen sînor bête
hildan û ji aliyê dîtir ve ji
guhertineke demografi
neteweyî têkeve
parêzgeha El Cezîre.

Hün hişmendiya iqlî-
mî û ramana pratik a
karê rîzanî û çekdariyê
di Kurdistanê de çawa
dibînin? Gelo tu berje-
wandiyen tevgera rizgar-
ixwaza Kurdistanê tê
de hene?

- Teví ku em dibînin
Kurdistan di warê dîrokê
û cografi de ne parçekirî
ye û ji mîj ve milete me
yê kurd li ser axa bav û
kalen xwe dijî. Lî li ber
çavan e, iro Kurdistan bi
sînorê siyasi parçekirî
ye. Milete me yê kurd di
her parçekî de bi milete-
kî re dijî, ne wekî wan
miletê parçeyen dîtir e,
rejîma her parçeyekî ji ya
dîtir cuda ye.

Ji ber vê yekê em dibî-
nin, girîng e di her
parçeyekî Kurdisanê de tev-
gerek taybet hebe û
program û siyaseteke her
tevgerekê li gora merc û
hoyen wî parçeyî be.
Taybetiya rewşa her
parçeyekî nabe sedema tu-
nekirina têkiliyên biratî
di navbera tevgeren Kur-
distanê de. Lî belê yekî-
tiya milete kurd a nete-
weyî û dîrokî dixwaze
ku têkiliyên alîkarî û
dostaniyê di navbera tev-
geren Kurdistanê de bê-
peydakirin, lî divê ew
têkili li ser bingeha
rizgarkirina taybeti, xwe-
seriya tevgera her par-
çeyekî bona avakina siya-
seta xwe li gorî rewşa
xwe ya taybet.

Hevpariya siyasi ya
di navbera PDK û
YNK'ê de, dema dewle-
ta federal di başûrê Kur-



Sekreterê PYDK'ê İsmail Emo û nûnerê me yê Sûriyê Fener Rojbiyanî.

distanê de hate çêkirin,
dirêj nekir û nexweşî-
yek ket nava wan. Navê
wê "birakuji" bû, gelo
ev birakujiya malwêran
hema bi tenê li ser eniya
kurdan hatiye nivîsan-
din?

- Rehê birakujiya
Kurdistana Başûr a di
navbera PDK û YNK'ê
de kevn in. Di bingeha
xwe de, vedigere dema
piştî sala 1975'an. Agirê
hevrikiya wan piştî
çêbûna dewleta kurdî ya
federal ji bona berjewen-
diyên partiyekê gurtir
bû.

Her partiyekê di dilê
xwe de dixwaze ku ew
bibe partiya tek û ten,
biryar di destê
wê bi tenê de
be. Divê em ji
bîr nekin ku
endam û ber-
pirsiyaren Ef-
wac Xefife
(koma cerde-
vanan) wek
patoxwer û
kirêdar dixe-
bin -hê ji wilo
dixebeitin - ji
ber dema agirê
birakujiye ber-
dewem be her
partiyek, dê
bixwaze hej-
mareke mezin
ji wan kirêda-
ran bi dana
pereyên gelek,
bi aliyê xwe ve
bînîn. Her wi-
ha dewleten derdora
Kurdistana Başûr roleke
pir gemar di geşkirina vî
şerî de dilizin û bêfediyê
pêciyên xwe xistinê.

iro, hejmara kurdan benifüs bêhtiri 150 hezar mirovî heye, ew ji mafân karkirina li ba dewletê, xwandin bilind, derketina ji derve, razana hotelan bêpar in. Her diçe, hejmara van belengazan pir dibe.

tanê de bi şêweyên de-
mokrat çareser bikira-
na?

- Yê ku ji bo xerakiri-
na parleman dixebit, na-
keve serê mirov ku
ewê problemen xwe tê
de çareser bikin, em hel-
westa wan parlemen-
teren kurd ên di parle-
man de asê bûn û bi xur-
ti dixwestin bi riyên de-
mokrat problem bên çar-
reserkirin dipesinîn û
serê me ji ber wan ve bi-
lind e.

**Di nîrîna we de gelo
sedemîn derbasbûna
hêzên Tirkiyeyê xaka
Kurdistana Iraqê ci ne?**

- Dewleta Tirkiyê dix-
waze ji xelkê
re bide zanîn
her weki doza
kurdî di Kur-
distana Bakur
de dozeke em-
nî ye, doza pa-
rastina sînor e,
ji derveyî sî-
noran ve tê te-
vedan. Her wiha
ji bo karên çekdarî
yên iro di
Kurdistanê de
dibin ji ber
çavêr raya
kurdî û ya giş-
ti veşere û
dixwazin bi
van kirinên
xwe çavêr milete
me bişkî-
nin û bawari-
ya wî bi azadî û rizga-
riyê hilweşîn. Ji aliyê
din ve ji dixwazin tu
pêşketin û aştî di Kur-
distana Başûr de çenebe, da
ku cemawerê kurd
baweriya xwe bi yek carî ji
fermandariya kurdî ya i-
ro bikişine.

Ma ji serkidayetiya
siyasi re ne çetir bû ku
problemên xwe di hun-
dirê parlemenâ Kurdis-

Wekî hûn dizanin ro-
ja 12.4.1995 parlemenê
kurdî li derveyî welêt
dest bi karê xwe kir,
helwesta we ji vê parle-
manê ci ye û hûn çawa
dibînin ku ev civat, wê
bi kar û barê xwe yê
tên xwestin, rabe?

- Parlemana kurdî
piştî têkçûna êrişâ leşke-
riya Tirkiyê li ser Kurdis-
tana Başûr, di 12'ê avrêlê
(nisanê) de li Hollandayê
çebû.

Ew gav mîna daxuya-
niyekê ye ji bo çêkirina
rûwekî siyasi nû ku kari-
be rewşa gelê Kurdistanê
ji dezgeh û rîexistinê cî-
hanê yê demokrat re şî-
rove bike, rastî û dad-
mendiya doza milete
kurd bide xuyakirin û ji
aliyê din ve ji eger rojekê
dewleta Tirkiyê di bin
bandora xwesteka nav-
neteweyî de doza kurdî
bi rengekî aştî çareser bi-
ke, wê di guftûgoyan de
bibe nûnerê kurdan.

Parleman tiştîkî bas e,
em dibînin çêkirina wê
gavek e erêni ye lê divê
neyê ji bîrkirin ku ew
parlementoya hilbijartî
gerek e hemû rîzînê cî-
hanî û rîexistinê rîzanî yê
li Kurdistanê xwe tê de
bibînin û cih bigirin.

Berî demeke kurt ser-
kirdayetiya PKK'ê ji bo-
na rawestandina ser di
Kurdistana Bakur de û
dîtina çareserkirineke
siyasi û demokrat ji do-
za kurdî re amedebûna
xwe ji bo guftûgoyan bi
dewleta Tirkiyê re diyar-
kir. Nîrîna we di vê
gavê de ci ye?

- Armanca şerê çek-
dariyê ew e ku dijmin
neçar bimîne û guftû-
goyen demokart bipejirî-

ne ji bo çareserkirina
dozê bi rîye aştî. Guftû-
goyen demokrat iro
bûne sembla vê dem û
qonaxê. Di baweriya me
de, banga PKK'ê ji bo
rawestandina ser û xwesti-
na guftûgoyen damokrat
li dewleta Tirkiyê li gora
dema iro ye, lingê dewle-
ta Tirkiyê dixe soleke
teng, siyaseta wê dixe
astangê û li hemberî cîhanê
nîrîneke pak dide gelê
me û doza wî.

Wekî hûn dizanin, li
Kurdistanê û li derveyî
Kurdistanê, gelek tec-
rubîn yekîti û enyan
têk cûn û bi ser neketin.
Gelo ev ji serdestiya
ramana leşkerî ser ramana
rîzanî hatiye, peyan ji
ber qelsiya rîzaniya
kurdan hatiye?

- Dilsozî û pêşkêskirî-
na qurbanan bi tenê ji bo
dozekê di asteya dad-
mendiya doza kurdi de
ne bes e. Lî divê hêzên
xwedîyên xwedîyê vê
baweriye ji bibin. Ji ber
wiyo çêkirina yekîti û en-
yan girîngiye xwe dis-
tine.

Hîn ji sedemîn ku ne-
hiştin ew yekîti û enî bi
ser kevin, karektra kesî-
tiya kurdî bi xwe ye, ew
kesîtiya ku dîroka wî tu
dewleten kurdî yekbûyî
nedîtiye. Hemû hêzên
dijî gelê kurd ên Kurdis-
tan dagir kirine, her dem
ji bo parçekirin û veqe-
tandina kurdan xebîne,
hiştine ku parçekirin û
veqetandin teví xwîna vî
miletî bibe û di bîr û ba-
weriye wî de cih girti-
ye. Her wiha rola surîsta
Kurdistanê ya bi rîl û têr
ciya, ne hiştîye yekîti di
nav kurdan de çêbibe, ji
ber ku êl û eşrîn kurdan

karibûne li ber xwe bidin
û xwe ji dijminan bi-
parêzin, vê ji hiştîye ku
diwar di navbera nete-
weya kurd de bimîne.
Nezanî jî dimîne yek ji
sedemîn girîng di têkçû-
na wan yekîtiyan de.
Her wiha ne têgihiştina
hevrikiya piçük bi parti-
yîn kurdî re. Hevrikiya
sereke bi dijmin re û qel-
siya karê demokrat di
warê teorî û pratik de ji
wan sedeman e.

Ji bo yekîtiya gelê
Kurdistanê di warê
rîzanî, aborî, civakî û
çandî de helwesta we ji
nîrîna nû ya girêdana
kongreyeke niştimanâ
Kurdistanê, ji bo wer-
girtina bîrîyaren girîng
sebaret gelê kurd ci ye?

- Di baweriya me de
girêdana wilo kongre ji
bo alîkarî û hevkariyê di
navbera aliyen tevgera
rizgarîxwaza Kurdistanê de
zor girîng e. Ji ber ku
ev rîexistina ku bê çekî-
rin, dê karibe bi navê
gelê Kurdistanê bi raya
giştî ya cîhanê û rîex-
tinê resmî û gelêri re bi-
de û bistîne. Ji bona bi-
serketina vî karî em dibî-
nin divê berê tevgera
kurdî di her parçeyekî
Kurdistanê de li ser
xalêن bingehîn û ha-
wayen kar li hev bikin,
rîzgirtina taybetiya tev-
gera kurdî di her par-
çeyekî de bête girtin. Divê
tu tevger pêciyên xwe
nexê nava tevgera kurdî
yên di parçeyen ditir de
û xwe nexê şûna wan.
Pişta xwe ji rejîmîn Kur-
distan dagir kirine re tu
carî vala nekin.

**HEVPEYVİN:
FENER ROJBIYANI**

AWIR

Serî li benda doqik e

Peyveke pêşîyan heye: "Dema ku ecclê gêrê tê perên wê çêdibe." Dawiya zaliman ji wilo ye... Ew qasî zilmê dîkin, çavên wan sor dibe, hişê xwe winda dîkin û ya kesnedîtî tê serê wan.

Ji gotinan (li gorî rîwayetê) Nemrûd, gelek neheqî û kotekî li qewmê xwe dikir. Ji aliyeke ve jî berberî bi Xwedê re jî dikir. Xelîl Brahîm Pêxember jî yek ji mezlûman bû. Belengazên der û dorê jê dipirsin: "Ya Pêxember ev zilm wê heta kengê bidome."

Xelîl Brahîm dibêje: "Hinekî din sebr bikin. Dawiya zaliman diyar e"

Rojekê, pêşiyek (kelmêsek) di firnikên Nemrûd re diçe ser mîjîyê wî, li hêtan dixe. Lî bêçare ye. Li xulamên xwe dike hewar. Dibêje: "Zû doqikan bînin li serê min bixin."

Xulam heçkû dan dikutin, doqik li serî dixin. Çiqas doqik li serî dikevin, ew hîn bêhtir qîr dike û dibêje: "Hîn bi himettir lê bixin." Heta ku mîjîyê wî ji hev belav dibe doqik li serê wî dixin.

Vêca, dawiya Nemrûdên hemdem jî wilo dixuye. Geh serê xwe li Cûdî dixin, geh jî li Munzûr. Li timê taybet dîkin gazî û hewar. Her çiqas xwînê vedixwin, çavşorî dîbin, dest û lingê wan li hev digere. Riya ber lingê xwe nabînin. Qirêja lep û rûye wan dilop dilop tê

xwar (xwe bi jîr de berdide). Lî hîn tê nebûne. Hîna tîna dilê wan ji xwînê neşkestiye.

Bajarek ji miriyava kirine, lê tê nebûne. Shaht, kor, qop û kulekêner şer mane li ber dîwaran. Zarokê xizan û karkeran ên ku bêhemdê xwe li welatekî biyan'û nenas ketine nav şer, roj bi roj terodînî (hişê xwe winda dîkin) dibin. Gelek ji wan di vegera wela tê xwe de jî xeweke bi dilê xwe nakan.

Nivê şevê vediceniqin. Hinek ji wan jî xwediye xwe dişibînin gerîla û wan xwediyan gulebaran dîkin.

Daristan bi me ve nehiştine. Hêlin neman ku çûk tê de bilîsin. Gund neman ku zarok lê bilîzin. Lî bazir ganê mirinê, evîndarêne tariyê tê nebûne.

Ew nizanin ku wekî Nemrûd ew jî çiqas zilmê dîkin, ew qasî mirina xwe nêzîk dîkin. Nizanin ku xelekêne pê benê xeniqandina bi destê xwe dihonin.

Ez baş dizanım, rojek pîroz û spî, rojek zérîn û delal ji gelê me re xwe dixemilîne. Li ber zayînê ye. Ew roj di demeke nêzîk de wê wekî mîh- vanekî/ê nîvê şevê bêwext bide devê derî. Emê hev hembez bikin. Lî Nemrûdên hemdem dê serê xwe li kuç û zinaran bidin.

Pêşî di firnik re ketiye hundir. Serî li benda doqikê xulaman e.

HESEN ZINAR

Dewlet, naçariya xwe bi sotandin gund û daristanan derdixe holê

Suruştîya Toros û Zagrosan ji hemû agiran xurttir e

BOTAN - BEHDÎNAN

14.8.95- Li navbera Kirov û Biryana Şirnexê, di navbera gerîla û tîmêne bizava taybet li hevxitineke dijwar rûda. Encama şer bi durustî nehate zanîn, lê tê gotin ku ziyanen mezin bi hêzên dewletê ketine.

15.8.95- Li devera Oremarê (Geverê), girekî ku ji aliye 22 leşker û gelek cerdevanan ve dihat parastin, ji aliye gerîla, ji du milan ve çepqrst tê lêdan. Temet ku ji bêtêlên leşkeran hatiye zanîn, digel serlekerek 7 leşker mirine. Gerîlayek ji bi navê Ayhan da vî şerî de miriye. Hêzên gerîla, digel desteserkirina hinek çekan, leşkerekî bi navê Sedat Ağca bi dîli digirin û ji devera rûdanê bi dûr dikevin.

17.8.95- Li nêzîkî navenda Cûlemergê, şervanen ARGK'ê li ser riya Wanê kontrola xwe datînin û 90 trumpelan li ser rî radiwestîn, li ser vê yekê hêzên dewletê bi piştevaniya çend zerîpos, tank û bi alîkariya cerdevanan bi ser gerîlayan ve diçin û di encama şerekî giran de, digel serkutbuna zerîposkê û bêserüberbûna tankekê, 4 leşker û 2 cerdevan têne kuştin.

Li devera Elbê ji, pişti êrişa gerîlayan bi serê sibê re, li ser Sengerê Qizilcê, kuştina 3 leşkeran û birîndarbûna leşkerekî hate tomarkirin. Li aliyeke din, di encama peqîna 2 mayinan de li herêma Erisê (Şemzînan) 2 leşker tene kuştin.

Her di vê rojê de, li Çiyayê Pala ku raserî Şirnexê ye, di rast hatina hêzeke gerîlayen gerok û tîmêne taybet de şer dest pê dike. Hate zanîn ku di vî şerî de, tîmekî taybet tê kuştin.

18.8.95- Digel du gundê Hezoya (Qozluk), Newala Mezrê û Girê Morê çîma ku gundiyan daxwaza dewletê ya cerdevanîye herê nekirine û li devera Sêrtê ji daristanan herêma Mêrgê ku bi ser Şemzînan ve ye û daristanan herêma Perwarê û Dihê, ji layê hêzên dewletê ve hatin şewitandin. Li herdu gundê Misircê, Filê û Aksê ji 2 trektor û patozeke gundiyan ji layê leşkeran ve hatin sotin.

Li devera Behdînan ji bili sotandin û bombar-

dumankirina rojane ya çiya û daristanan Başûr, gundê Keperokê ku bi ser Mişarê ve ye ji aliye leşkeran ve hate şewitandin.

Piştî êrişeke gerîlayan ya li ser gundê cerdevanan Şervîna (Şemzînan), digel mirina gerîlayek 7 cerdevan têne kuştin. Her di vê rojê de li aliyeke din hêzên gerîla li nêzîkî navenda Cûlemergê, riya Wan û Cûlemergê mawey demekê dixin bin kontrola xwe û di kontrolkirina nasnameyan de 3 serokeşan bi navê Yusuf Yolu, Kazim Yılmaz û Seyit Demir bi gulebarankirinê ceza dîkin.

19.8.95- Hate zanîn ku hêzên gerîla li navenda Çelê (Çukurca) ji du

ser navenda Sêrtê ve ye, lê der barê encama vî şerî de tu pêzanîn bi dest neketin.

21.8.95- Li devera Şemzînan, mayineke ku ji layê gerîlayan ve li ser riya Tabûra Helena hatibû çandin, di encama peqîna vê mayinê di bin zerîposkê de, digel mirina 4 leşkeren tê de ev zerîpos serkut dibe. Li devera Qeşuriyan (Qulaban) ji, di encama peqîna mayinekê di bin trumpèleke leşkerî de, digel bêserüberbûna wê, lê der barê kuştî û birîndaran de tu pêzanîn bi dest ve nehatin.

22.8.95- Li dûv ragi-handina çavkanyen bînecihi, li nêzîkî gundê Berokê (Perwarê), di rûdana şerî de navbera ge-

Paşa dikujin û kurê wî jî birîndar dîkin. Li ser vê yekê gundiye Topalanê li navenda Çewlikê li ber parêzgehê xwepêşandanekek saz dîkin.

23.8.95- Li derdorê Adakliyê ku bi ser navenda Çewlikê ve ye, hêzên ARGK'ê bi berbanga sibehê re, bi çekêne giran êrişî ser çeperen leşkeran kirin. Hate zanîn ku di vê êrişê de, digel serlekerek 2 leşker mirine, 4 leşker û gerîlayek ji birîndar bûne. Dîsa li herêma çolter ya li navbera gundê ARGK'ê û yên dewletê de şerekî dijwar bi dirêjiya 4 demjmîran rûdide. Di encama vî şerî de ku 2 firokên kobra



milan ve bi çekêne giran êrişî ser bînecihi û lojmanen polisan dîkin. Digel hebûna gelek kuştî û birîndaran ji polis û leşkeran ji, lê encama hijara wan bi dirustî ne-hate zanîn.

Li devera Şemzînan, şervanen ARGK'ê êrişekî dibine ser sengerekî leşkeran li ser Girê Sînovayê. Di encama vî şerî de ku ji serê sibê heta bi êvarê domiyaye, 7 leşker hatine kuştin.

Hêzên ARGK'ê li devera Heftanîn, êrişekî dibin ser girêne Serbest, Bezelik û Şivanê û digel kuştina 8 leşkeran li herêma Mêrgê ku bi ser Şemzînan ve ye û daristanan herêma Perwarê û Dihê, ji layê hêzên dewletê, hate zanîn ku 2 leşker birîndar bûne.

20.8.95- Li derdorê gundê Kezerê (Dihê) hêzên gerîla êrişî ser cerdevanan dîkin û di encama vî şerî de hate zanîn ku 5 cerdevanan digel subayek 10 leşker mirine û gelek leşker ji birîndar bûne.

rîla û leşkeran de 2 leşker mirine. Dîsa di vê rojê de li devera Çelê li çiyayen Qeredax û Perwersîvdînê hate ragi-handin ku di navbera hêzên dewletê û gerîlayan de şerîn dijwar rûdane. Di van şeran de, 6 leşker mirine.

23.8.95- Şervanen ARGK'ê li devera Şemzînan, ji du milan ve êrişî ser tabûra Durê û gundê cerdevanan Sorensenê kirin. Li gorî ragi-handina rojnameya 'Milliyet'ê di vî şerî de 4 gerîla mirine û 19 leşker ji birîndar bûne; lê Kurd-A'yê ji daxuyand ku di vî şerî de 4 gerîla mirine û 5 ji birîndar bûne û ji bili zyanen cerdevanan digel subayek 10 leşker mirine û gelek leşker ji birîndar bûne.

23.8.95- Gundiyeji gundê Perşabliyê ku bi ser Midyatê ve ye, ji layê leşkeran ve hate kuştin.

MÊRDÎN
22.8.95- Pişti rûdana şerekî berfireh û dijwar di navbera gerîla û leşkeran de li devera Dilanê (Kerboran), hate zanîn ku 5 leşker mirine.

23.8.95- Gundiyeji gundê Perşabliyê ku bi ser Midyatê ve ye, ji layê leşkeran ve hate kuştin.

BILIS
21.8.95- Di dema kontrolkirina riya Bilisê û Mutkê de, 6 cerdevanen ji gundê Xilolikê digel 5 kilansînkof û 2 şesxwan, ji layê gerîla ve têne gitirin.

ERZINGAN
15.8.95- Li devera Erzinganê li gelye San-sayê, pişti êrişeke çekdarê ARGK'ê li ser hêzeke dewletê, hate zanîn ku 2 leşker birîndar bûne.

Kurd-A / Welatê Me

Diyaloga Sokrates, Serok û Rewşenbîr (2)

GIYAN Ü RAMAN

SOKRATES: Ka ji min re diyar bike tu çawa rewşenbîr; navê te rewşenbîr e, yan ji beşê ku tu li ser dixe-bitî wisa bi nav dibe?

REWŞENBÎR: Bibuhire mîrza Sokrates, ez baş tê negîhiştîm, tu ji min ci bersiv dixwazî?

SOKRATES: Mirov pirsan bi pirsê nabersivîne. Baş e, ka ji min re diyar bike maneya rewşenbîr mîna nav û maneya rewşenbîr mîna, jiyan yek tiş in an na?

REWŞENBÎR: Ez dibêjim yek tiş nikare bibe pir tiş, eger ew bi rastî yek tiş be, û tiştek pir tiş be ew ji nabe yek tiş?

SOKRATES: Tu bi bersivên xwe pir biley. Birêz Serok ji min re gotibû ku kesen xwe rewşenbîr dibînîn, bê ku têbigihîjin pirs ci ye bersivan didin. Birêz Serok, hûn dixwazin ramanê xwe li ser rewşenbîran ji min re zelal bikin?

SEROK: Ez dixwazim hûn hinekî din berde-wam bikin, bawer im wê ji ramanê min re pir gerék nemînin, gava ez we guhdarî dikim, pir tiş fîr dibim. Bila kesen xwe tiştek dibînîn piçek di nav lepêñ we de neza-niya xwe bibînîn.

SOKRATES: Hûn pir bisebr in, spas.

REWŞENBÎR: Birêz Sokrates, wisa dibînim ku tu bi bersivên min ne dilxwesî!

SOKRATES: Ez ji her bersivan ders derdixim, gelek tiş fîr dibim. Tu ji xwe re dibêji, "Ez rewşenbîr im!" Gava dibêji cîma dibêji?

REWŞENBÎR: Tu ji ecêb i, ji ber ku ez nivîskar im, min zanîngeh qe-dandiye, ez doktor im, e-bûqat im, navê min heye, ma ev hemû ne bes in?

SOKRATES: Giyan ü raman beriya her tişti-tê. Beriya ku forma miro, yanî laşê mirov hebe ji, giyan ü raman hene, lê ne xwedîqalib in. Kengê qalibê xwe dibînîn, tê de bi cih dibin.

REWŞENBÎR: Çi pêwendiyê van pirsan bi min re hene birêz Sokrates?

SOKRATES: Bi rastî kevir ji serê kurdan nermtir e. Ez dixwazim bersiva ci pêwendiyê van pirsan bi te re hene, birêz Serok bide.

SOKRATES: ji tirsan xwe venaşêr e?

REWŞENBÎR: Belê.

SOKRATES: Em bibêjin giyana şerekî bîkeve mişkekî, wê demê ku mişkê şergîyan pi-singê bibîne qey dibeze?

REWŞENBÎR: Bawer nakim, ji ber ku mişk xwe mîna şen dibîne.

SOKRATES: Baş e, ma pising wê êrîşê mişkê şergîyan neke û wî parce neke, nexwe?

REWŞENBÎR: Belê, ji ber ku ew dîsan mişk e.

SOKRATES: Em bibêjin, mirovek heye, ne zana ye, lê xwe zana dibîne. Xwe çiqas zana, pispor bihesibîne ji, ni-zane. Gelo ne mumkûn e ku giyana yekî zana ketibe forma yekî nezan û herdu li hev nayê. Em bibêjin giyana goştfiroşekî (qeseb) ketibe qalibê doktorek, gelo ew doktor wê bikaribe li nexweşan mîze bike, derman binivîse?

REWŞENBÎR: Bawer nakim.

SOKRATES: Emê hêdi hêdi hevdû fêm bikin...

REWŞENBÎR: Hêvi dikim...

SOKRATES: Em bibêjin kesek heye xwe rewşenbîr dibîne, lê giyana wî ne giyana rewşenbîr-ekî ye, giyana kûsiyekî ye. Forma wî ji, forma rewşenbîr e. Gelo wê kûsiyîan bikaribe welew ku di qalibê rewşenbîr-ekî de be ji, bigihîje têgi-hîştin û afi-randinê rewşenbîrgiyanek? Em bibêjin di qalibê rewşenbîrekî kurd de giyana biyaniyek heye û ev giyan ne kurd-perwer e; ma wê dilê wî rewşenbîr bi kurdan bişewite, ji bo gelê kurd xebat bike?

REWŞENBÎR: Çi pêwendiyê van pirsan bi min re hene birêz Sokrates?

SOKRATES: Bi rastî kevir ji serê kurdan nermtir e. Ez dixwazim bersiva ci pêwendiyê van pirsan bi te re hene, birêz Serok bide.

SOKRATES: Min qala ke-



vir û serê kurdan kiribû.

SOKRATES: Ya rastî vêga baş têdigijim, mebesta we ci bû.

SEROK: Yek û yek dibe çend birayê rewşenbîr?

REWŞENBÎR: Yek û yek dibe dido, ma ev ci pirs e?

SOKRATES: Tu pir biley û birêz Rewşenbîr...

SEROK: Çîma yek û yek dibe dido, ji kerema xwe re Nalsrazob tu bersiva min bide!

NALSRAZOB: Hin tiş hene bêsedem in, ne pêwist e mirov li egerê wan bigere.

SOKRATES: Bêeger hîç tiştek nîn e. Eger bêeger be ew tenê hînbûnê-ke şas e.

R E W - ŞENBÎR: Bi rastî edî têna-gîhim hûn ci dibêjin.

SEROK: Tiş nabe, tu jixwe li paş her tişti mayî... Yek û yek dido ye û ne dido ye ji. Rewşenbîr e û ne rewşenbîr e ji, ne wisa ye mamoste Nalsrazob?

NALSRAZOB: Ma ez ne medbûr im her tişten hûn dibêjin qebûl biki...

SOKRATES: Pir baş. Divê tu timî bişik nêzîki tiştan bîbi, lê sedemê şika xwe ji divê tu bibêji. Eger tu sedem û ıspatan neynî û gotina me ji nerizîni, tu maneya gotina te namîne, tu nikarî bîbi rewşenbîrekî kurd û filozof; biyanî dimîni.

SEROK: Birayê Nalsrazob, rewşenbîrên hêja, mebesta min rabû-

na her kurdekî ye. Bi rabûna kurdan, mezin lis-tina wan ez pir serbilind dibim. Biyanîbûna we rewşenbîran ji pirsê re bes e. Mirov divê bi kîmanî li paş dijmin nemîne, rastiya dijmin bîbine, gerek hûn ji bikarîbin bibînîn. Mîna mamosteyê mezin Sokrates ji, dibêje, mîna ku di forma we de biyaniyek, nezanek hebe, ev rewş be-riya her kesî divê we aciz bike, hûn hesabê ji xwe bipirsin. Eger bi ras-tî hûn rewşenbîr in, ne tenê di forma rewşenbîran de, xwe bi gelê xwe mezin bikin. Ehmedê Xanî mînak bigirin, wî bibuhîrin...

SOKRATES: Eger nîvisa nû ya kevn nebîhûre, di wê civakê de pêşketin naçe seri.

SOKRATES: Tu kurdê xwe pir baş dinasi!

SEROK: Ewe tenê kurdê min in, ez ji, kurdê wan im.

SOKRATES: Lî ew te fêm nakin.

SEROK: Rojek bê wê min baş fêm bikin. Ez bi dil û can bi wan re me. Ew diçin xulamtiyê ji pir kesen noker re dikan, û li ser min ji, dixwazin axatiyê bikin.

SOKRATES: Aliyekî axatiyê her tim xulamtiye. Ji xulamti axatiya tund derdikeve.

SEROK: Belê. Kurd pir caran ji dijmin re xulam ji xwe re axa ne.

SOKRATES: Heyf. Xewzî ne axa ne ji, xulam bûna!

SEROK: Armanca min rakirina xulamti û axatiyê bi her awayî ye.

SOKRATES: Serkeftin pêşeroja te ye. Daxwaz û ceht mirov dibe serkeftinê. Di te de herdu ji, bi awayekî xurt dibin dido.

SEROK: Te fêm kir

Rewşenbîr? Yanî yek yek e, an ne yek e. Ew ji pirs e. Yek çîma yek e, çîma dibe nîv, çîma dibe dido, li ser van pirsan ji, tu bifikire...

SOKRATES: Mînak Rewşenbîr ji, hebû; çîma rewşenbîr? Kî dibêje, çîma dibêje, mirov bibêje dibe, yan sedem gerek e?

Sedem hebe dibe yan ji mirov re wisa dixuye? Her tişten ji mirov re bixuye ji, wisa ye yan ne wisa ye? Wisa be çîma, ne wisa be çîma wisa di-xuye, em çîma wisa bi nav dikan?

SEROK: Mamoste Sokrates pir zor neke. Ka bila ew bersiva hin tiştan bidin, emê bikarîbin rojîn pêş hîn ji sohbeta xwe bidomînin.

SOKRATES: Tu kurdê xwe pir baş dinasi!

SEROK: Ew ne tenê kurdê min in, ez ji, kurdê wan im.

SOKRATES: Lî ew te fêm nakin.

SEROK: Rojek bê wê min baş fêm bikin. Ez bi dil û can bi wan re me. Ew diçin xulamtiyê ji pir kesen noker re dikan, û li ser min ji, dixwazin axatiyê bikin.

SOKRATES: Aliyekî axatiyê her tim xulamtiye. Ji xulamti axatiya tund derdikeve.

SEROK: Belê. Kurd pir caran ji dijmin re xulam ji xwe re axa ne.

SOKRATES: Heyf. Xewzî ne axa ne ji, xulam bûna!

SEROK: Armanca min rakirina xulamti û axatiyê bi her awayî ye.

SOKRATES: Serkeftin pêşeroja te ye. Daxwaz û ceht mirov dibe serkeftinê. Di te de herdu ji, bi awayekî xurt dibin dido.

SEROK: Em bi zan-

mezinkirina insanen e. Eger yek rewşenbîr be, bila bi rewşenbîr mezîn be, gundî be bila bi gun-dîtiyê mezîn be, cahil be bila hîn bibe, bibe zana. Bila zanatî dilnermî be, ne pozbilindî; ji ber ku kesek tune ku her tişti bianibe, her kes hîn tiştan bi sînor dizane. Her tiş, zanyarî ji, bi sînor e.

SOKRATES: Mirov nikare bibe zanayê tevan, lê dikare zanêbûna xwe bi tecrûbeyan binex-sine.

SEROK: Te pir xweş anî zîmîn.

SOKRATES: Spas. Ez dixwazim em sohbetên xwe bidomînin. Ez ji we pir tecrûbe digirim, pir tişten nû fîr dibim.

SEROK: Tewecûha we ye. Sohbeta we ji bo me tişî ders in.

SOKRATES: Ez çiqas kurdan dinasim, pîrsa wan bala min bêhtir dik-sine.

SEROK: Bi hevxebata we, emê gelek dilşad bin, Sokrates. Pir kurd hene xwe nêzikî me na-

SOKRATES: Ci heyf. Ew çiqas feqîr in.

SEROK: Belê. Em dixwazin ew ji, dilberz bin.

SOKRATES: Belkî ew baş tê nagîhîjin hûn ji wan ci dixwazin, careke din ji wan re bibêjin!

SEROK: Em her car dibêjin, emê her car ji bibêjin.

SOKRATES: Ci ji desten min bîn ez bi vê nezaniya xwe amade me bi we re bim.

SEROK: Emê bi zan-

yariya we serbilind bin.

A. YEZDAN

Rezewanêk aşiqî kewle rêu bû.. Rezekey be qed-palî ciyayekî bilinde-we bû. Teyr û tuwal lisyan lêdatû.. Le ser û hemûyanewe, Helo-ye kêtlaney lê kirdi-bû. Helo, le wê we a-gay le nihêniyekanî her du dîwî ciyake bû. Maweyek bû rêu-ye ke be niyazî xerab ha-müşoy ew qedpaley ciyay dekird.

Rojêkyan rezawen teleyekî nayewe. Le ser telekeyş çeşey cê hişt. Katê rêu be ma-te mate bo kêtlaney kew û kotir degera, parçeyek goştî nayabî bînî. Le xişyan da, kewte sir û sema! Her demî bo bird û teleke teqî. Mam rêu pêwe bû, deyqrosand û he-warî dekird. Hemû gi-yanleberî newçeve waqyan wurma.

Helo, ser lutke day le seqeybal û le palî rêu niştewe û gûtî: "Çon dawî rezewan ?!. Xo êwey rêu be fêl û telekebazî be naw bangin."

Rêu: "Be qurbanit bim, halim şire. Rizgarim bike..."

Helo: "Bew şertey bêcûwe balindekanî ew ciyaye têr bikey. Be taybetî, ewaney

bêbawik mawnetewe. Rojî jemêkyan le ser ew tawêre bo ro bike û biro."

Mam rêu, be dem weqe weqewe gotî: "Wey be ser çawim. Lem ro we xerîk de-bim. De to firyam ke-we, ewsa debînî."

Helo: "Baş e wa mi-

Tele

nîş rizgarit dekem."

Rêu be şele şel day kêşaye dolêkewe. Rojêk, duwan û siyan têperî belam, mam rêu gorî win bû. Rezawaniş zû zû telekey be raw de kirdewe. Rojêkyan mam rêu bo milo û müş rêu kewtewe rezeke. Per-

ce goştekî bînî! Hoşî lay xo nema. Rabir-duy bîr çûwewe. Be pele prî da be lepe goşteke û legel prî pê dan, telekeş teqî! Goş-tî lê bûwe jehrî mar... Dey waqan û hewarî dekird, be firyam bi-kewen. Em çareş Helo day le seqeybal û hat le nêzîkî rêu niştewe û gûtî: "Bo çî peyma-neket nebirde ser?!"

Mam rêu paraye-we gutî: Le dewrit girêm!. Her em care rizgarim ke. Dan û a-wî gişt balindey em ciyaye le ser min. Be koli xom boyan kêse ekem."

Helo be dengekî berz sîrandî û gutî: "Biro, bêxêr. Çaket lê naweşete-we. Bawerim be paranewet niye. Esta barit kewtuwe, bo ye zimanit lûse. Egîna, ke azad bûy ri-çekanî xot bîr dekey."

Helo day le şeqey bal û helfirî û çûwe kêtlaney xoy. Lewê we çawî lê bû ke rezawen hat û kotekekî daye ser rêu kuştî û le gel xoy bird.

Belê zarokên delal, bem şewe ye rêu, fêlbazyan le naw da.

AMADEKAR:
DILÊR



DÎTIN Ü RAMAN

Wê rewşa welêt çawa be?!

bidin wan. Digel dawî lêanîna nameya xwe ji me hemûyan re serkeftin û serxwebûnê dixwazim.

Bijî aşıya gelan. Bim-re birakûjî û şerxwazî.

Zekî Şêr

Bêrê ma zî ciyê bikerê

Amed (Diyarbekir) sukêra rengîn a. Çend kes tê di estê beylu niyo. Roj bo roj dewan ra şaristananê (sukanê) werdiyan ra mîrdim bar kenê yenê Amed. Kar çîno.

Mîrdimî veşan ê. Nêweşî qirik ra ya. Ekonomî xirab e. Çarşu di mîrdimî nêşenê xwi bîleqne. Serey hergû mîrdimî jew esker û polis kewenê. Hergû goşe di tank û panzerî vin-derle yê. Dewleta Romî tiya şel û şuhpe kena. Bawereya kurdanê A-medî nêkena.

Eke rojê raya şima bi-

kewo Amed, cuzdane xwi xwi vîr a mekerê. Lakî şima Kurdistan di maya xwi ra biy, xwi zîndanê rê hadire bikerê. Eke tîmî simbelanê şima ra, çimanê şima ra suphe bikî, ay wext se-rey şima zindan di vejiyêno. Xwi îskencedê giranî re hadire bikerê. Gama ki şima ben zîndan mevajê sucê şima çiçi yo! Demewo ki şima kotekan wenî bizanê sucê şima kurdbiyâş o.

Amed wina yo. Bedenê ci sey verî pay jew jew cay bedenî rîriyayo. Hükmat, nê bedenî restore nêkeno. No bedenî kî çend medeniyetî dest bin ra navedê.

Amed sukêra rengîn a. Serey mîrdimî esker û polîsan bigino zî, A-medîjî aştî wazenê. Qandê aştî ewro mîrdimî xwi werdene. Mayê Amedîjî vanê "Ma qandê aştî rê mirenê; ya do aştî bêro, ya zî ma do ebi veşaney xwi bîkşî!" Grevê veşaney, bedenanê Amedî ser ra çar qırniyan ra vila biyo. Mayê ma vanî "Aştî" Bêrê ma mazî qandê aştî rê ciyê bikerê.

Polat Yılmaz

Evîndariya herî mezîn

dek, Welatê Me bixwîne û bide xwendin. Da gelê me fêrî xwendin bi kurdî bibe û ji xwendin bi kurdî hez bike. Da gelê me karibe zincîra nezaniyê zû bişikîne û di riya azardî û serxwebûna xwe de zû bi ser bikeve.

Ayhan Rêzan
Agîrî

Bêrê ma zî ciyê bikerê

Silav li we gelî xebat-karêن Welatê Me. Di kar û xebata we de daxwaza serkeftinê ji we re dikim. Xwişk û birayê hêja, az dixwazim di nameya xwe de hinekî li ser welatparweriyê bi-peyivim.

Ez nizanim çawa bi-dim xuyakirin, lê, li gorîzanîna min, di dînyayê de evîndariya herî mezîn welatparwerî ye. Di jiyana me de gelek asteng hene. Dijmin welatê me dagîr kiriye. Her roj bi ser Kurdistana me de agir dibařne. Gund û zomên me xopan di-ke, daristan û zozanen me wêran dike û dişewitîne. Ji hêrsan agir bi kezeba min dikeve, rondik ji çavê min dibarin.

Gelî hevalan; daxwa-

za min ew e ku her kur-

peştê ku bala min ki-şand, xwendina kovar û rojnameyên siyasi ne. Ji aliyê xwendinê ve tu qedexekirin tune ye lê, dereng digihê destêne me.

Wekî girtiyen siyasi yê li Ermekê, kam-panyaya ku ji aliyê gelê me ve tê commandin, em piştgiriya wê dikin û bi kiryar em beşdarî vê kampanyayê dibin. Ji bo aşıyeke birûmet, em hemû girtiyen siyasi yê li vê girtgehê ketine mangirtinê.

Girtiyen ji doza PKK'ê û yê li doza Platforma Yekîtiya Sosyalistê Kurdistanê, em bi hev re tevîl vê kam-panyayê bûn û em ketin rojigirtinê.

Me ev nûçe şand na-venda hemû rojnameyan lê, tu deng jê derne-ke. Daxwaziya me hemûyan ew e ku hûn, di rûpelên rojnameyê, di nav nûçeyen rojigirtinê de rewşa me jî binivîsin. Heger hûn, der barê me de xwendevanen xwe a-gahdar bikin wê geleki baş bibe.

M.Can Azbay
Girtgehê Ermekê

L i ser kesîtiya bindest û kole, L li ser hişê dîl, bendî û xulam ne bes be jî, hin tişt hatine gotin û nîvîsîn. Der barê raman, nêrîn û tezên rewşenbîr, dîrokniş, lêger û lêkoñerên me kurdan de ez dixwazim çend tiştan bibêjim..

Di nîvîs û berhemên rewşenbîrên me de tiştinê ecêp derdikevin. Tercîh û encamê xebatêñ zanistî, tevî hev dibin. Ji ber ku îdeolojiyêñ resmî yên erek, ecam û tirkan hebûna kurdan qebûl nedikirin û ew wekî erek, ecam û tirk bi nav dikirin (heta beriya wan îdeolojiyan em, kurdêñ nifir-lêbûl bûn), rewşenbîrên me dest hilanîn û bi pey bermayî, belge, berhemên dîrokî yên li ser navê kurdan ketin. Bi kurtî dest bi xebatêñ li ser hîm û koka kurdan kirin.

Di dawîya xebatan de fikriñen cuda derketin holê. Li gorî hinekan kurd, beriya zayîna Îsa bi hezar salî, ji bakurê Ewrûpayê hatine û Medî

JI WELATÊ ME

ZANA FARQİNİ

Civaka hişbirîndar

pêşiyêñ kurdan e. Kurd çavşîn û porzer bûne, bejindirêj û gir bûne û hwd. Jixwe zimanê kurdî dikeve nav koma zimanê hîndo-ewrûpî, ev jî delileke din e ji vê yekê re.

Li hêla din, hin jî dibêjin ku kurd yek ji gelê binecîhî yên Rojhilata Navîn e û ji tu deverê nehatine, her wiha ji wirê ber bi Ewrûpayê ve çûne. Bi gotineke kin, têkiliya ewrûpiyan bi kurdan re heye. Di encamê de herdu raman jî kurd û ewrûpiyan wekî xîzan û lêzim didine nîşan. Der barê vê rewşê de tiştinen din jî hene, ku hin kes hemû îcadêñ dîrokî

bi kurdan ve girê didin. Mîna dîtina agir, hevîr, nan, genim û kedîkirina hesp û sewalan

Tê zanîn ku li ser alfabeja kurdî ya bi herfîn latîn jî gengeşî hene. Hin kes hene, dixwazin ku alfabeja me jî, ji 26 herfan pêk were û divê qet neşibe ya tirkî. Ji ber ku zimanê me, yek ji zimanê hîndo-ewrûpî ye û ewrûpî hemen hemen tev 26 herfan bi kar tînin.

Di vir de dixuye ku, ji ber tehde û stemkariya serdest û serwerîn erek, tirk û ecam, rewşenbîrên me bi rik û gir û bi xeydan li mijaran dinêrin, wan

vedikolin. Di dawîye de jî xwe nêzîkî ewrûpiyan dikin. Her cendî ji aliyê dîrokî ve ele-qeyeke kurdan û wan bi hev re hebe jî, edî iro pirtir têkîlî û danûstandinê me bi gelên Rojhilata Navîn re hene, em tev xwediyê qederekê ne. Divê em xweziya xwe bi xwe, bi têkoşîna xwe bînin. Koka me, hîmî me ci dibe bila ew be. Wekî din jî divê mirov li gorî heqîqeta gelê xwe biryaran bide, diyarneyan binirxîne. Dilzîziyê, hîsiyatê tevî xebatêñ zanistî (îlmî) neke. Bindestî û dîlîtiyê gelek ziyan daye hişê civaka me. Talankirin û wêrankirina manewî pir girîng e. Gava hişê neteweyekê bê kuştin, nema dikare ew bijî û jîna xwe bi serbestî bidomîne. Heke ne wisan bûya ev têkoşîna ku niha tê meşandin, ne li hemberî kesîtiya gelê kurd a ketandî bû. Baş tê zanîn ku hîna jî kurd bi xwe re şer dikin. Ango bi dijminê xwe yê hundîrin re.

50 sal berê deh milyon însan mirin û hîn jî dimirin

D i sala 1939'an de Şerê Dînyayê yê Duyemîn dest pê kir. Dewletêñ faşist û dagirker Almanya û İtalya, di navbera xwe de peymanek di sala 1936'an de çekirin, li gorî wê di dema şer de wê alîkariya hev bikirana. Bi wê peymanê wan ku navê wê Koma Sondxwariyan (mîh-woran) bû, Peymana Versayê (Versailles) qebûl nedikirin. Herdu dewlet pişti peymanê dest bi îşalkirina dewletêñ der û dorêñ xwe kirin. Almanyayê bi ser Çekoslovakayê û Awustiryayê ve girt. Li hemberî van dewletêñ faşist İngiltere û Fransayê jî komake nû ava kirin, navê koma wan jî Koma Heval-

bendar (mutefîkan) bû.

Di despêka şer de Almanyayê, dewletêñ hevalbendan (Fransa İngiltere û Rusya) têk dibir û her roj îşxalêñ xwe berfirehtir dikir. Ji van îşxalkirinan Amerika jî tirsîya û piştgiriya hevalbendan kir. Ji hêla din ve, Japonya jî êrîşî ser Amerîkayê kir û şer li her derê dînyayê belav bû. Tirkîyê jî, di despêka şer de dît ku Almanya û İtalya hevalbendan têk dibin, wê jî bi awayekî veşarî piştgiriya Sondxwariyan dikir, da ku erdê li Balkanan winda kiribû careke din bi dest bixe. Lî dema ku Amerîka beşdarî şer bû Tirkîyê û Rûsyayê bêterefbûna xwe ilan kirin.

Di encama şer de nêzi-

kî deh milyon însan hatine kuştin, 140 hezar mirov bi avêtina bombeya atomê mirin, Almanyayê nêzîkî 100 hezar mirovî li kam-pêñ xwe bi gaza siyanûrê kuştin. 40 hezar ton bombe bi tenê li paytexta Almanyayê Berlînê, hatin barandin, 200 hezar sîvîl birîndar bûn, 5 milyon însan li derive man. Bi tevî leşker û sîvîlan 10 milyon însan mirin.

Îro jî li rûyê dînyayê li nêzikî sed cihî şer heye, encama 50 sal berê hê jî didomê. Ew dewletêñ ku pêncî sal berê 10 milyon însan qetil kirin, îro jî bi firotina çekan û bi alîkiriya dewletêñ dagirker, her roj bi sedan însan dikujin. Di sala 1986'an de şerê

di navbera Iraq û İranê de, Amerîkayê çekên kimywî û teknolojîk dane Iraqê û ku li hemberî İranê bi kar bîne. Şer 8 sal dom kir, di vî şerî de tiştê ku herî balkêş bû, Iraqê çekên ku ji Amerîkayê standibûn yên kimywî li hemberî kurdan bi kar anîn, ji 5 hezarî zedetir kurd li Helebçeyê qir kirin.

Di sala 1990'an de car din şer li Rojhilata Navîn dest pê kir, ew çekên ku Amerîkayê çend sal berê dabûn Iraqê İcar Iraqê xwest ku li hemberî Kuveytê bi kar bîne, lê Amerîka, Fransa, İngiltere û Almanyayê ji ber menfeetên xwe ên di Kuveytê de destûr nedan İraqê. Pê re şer kirin û ew têk birin û

bi hezaran mirov jî li vê derê hatin kuştin.

Vê gavê jî li bakurê Kurdistanê şerê kurdan di-dome, di vî şerî de jî çekên ku Tirkîye ji Almanyayê, ji Amerîkayê û ji Fransayê distîne li Kurdistanê li hemberî kurdan bi kar tîne û bi hezaran kurdan dikuje. Tirkîye her roj bi milyaran dolar pere xerc dike ji bo qirkirina kurdan.

Encam, ew dewletêñ ewrûpâyî û Amerîka, ji bo hakîmyeta xwe li ser dewletêñ wekî Tirkîyeyê û yên Rojhilata Navîn winda nekin, naxwazin aştî çêbe, aştî ji bo wan zîrar e. Ji ber ku Rojhilata Navîn ji wan re sûka çekan e.

METİN AKSOY

FERHENGOK

Amojgarî: Şîret, nasîhet
Awarte: Kêmcaran, ıstisnaî
Bışkivîn: Vebûn, vebûna gul û kulükkîn dar û beran
Bizav: Hereket, livîn
Drav: Pere, di kurdî de li şûna 'lîre, neqît' tê bikar anîn
Dramet: Mahsûl, berhemê karekî
Dol: Newal, geli
Ferman: Emir
Fermandar: Kesê ku fermanê dide
Fermanber: Kesê bin emir
Fermander: Ev peyv, bi taybelî bi berhemên teknolojîk ve girêdayî ye
Mînak: Kumanda
Gaber: Taht, zinar, berên mezîn
Kan: Maden
Kotr, Kotir: Kevok yên nêr, yan jî, kevoka çolê (kîvî, kovî)
Lîs: Cihê ku heywanêñ bi per û bask xwe lê datînin

Namilke: Risale
Pasevan: Nobedar, hîmaye
Patoz: Mekîna ku palehiyê dike
Paşîl: Paxil, navbera mil û sîng
Qırak: Teyrikekî reş e, mîna qijakê ye. (Reşkole)
Serkut: Şikestin, neman (imha)
Stembar: Mazlûm, kesê ku zilm lê tê kirin
Stemkar: Zalim, kesê ku zilmê dike
Şerpeze: Şepirze, kesê perîşan, sefil û reben
Tena: Rehet, bêbêş û sergêjayî
Tomar: Qeyd, tescîl
Tomarkirin: Qeydkirin
Veciniqîn: Refleks (irkilmek)
Verêj: Pirtûk, eser
Xwêrî: Qeleş, bêbext
Zîrek: Kesê çavnas û jêhatî
Zom: Gundêñ havînî yên koçeran

AGAHİYÊN ABONETİYÊ

Min Welatê Me Divê

	Li Hundir	Li Derve
<input type="checkbox"/> 6 Meh	1.000.000 TL	80 DM
<input type="checkbox"/> 12 Meh	1.800.000 TL	150 DM

Li derve buhayê rojnameyê 3 DM e.

Bedelê Abonetiyê ez radizînim

Li Tirkîyê – Roza Basın ve Yayın. San.Tic.Ltd.Şti. Yapı-Kredi Parmakkapı Şubesi Hesap No: 1100264-1

Li Derve – Roza Basın ve Yayın. San.Tic.Ltd.Şti. Yapı-Kredi Parmakkapı Şubesi Döviz Tevdiat Hesap No: 3001507-3

NAV Ü PAŞNAV :
NAVNIŞAN :

Navîşana Welatê Me
Ayhan İşık Sok. No:23/3 Beyoğlu / İST.
Tel-Fax: 293 53 19 – 293 53 20

WELATÊ ME
Rojnameya Hefteyî
(Haftalık Gazete)

Li ser navê
ROZA Basın ve Yayıncılık
San. Tic. Ltd. Şti. adına
Xwedî (Sahibi)

Aynur BOZKURT

Heyeta Weşanî
(Yayın Kurulu)

Zana FARQİNİ
Aynur BOZKURT
Sami TAN
Suut KILIÇ

Berpîsiyârê Karê Nîvîsaran
(Yazîşleri Müdürü)

Metin AKSOY

NAVNIŞAN (Adres)
Ayhan İşık Sok. No:23/3
Beyoğlu / İSTANBUL

TEL-FAX
293 53 19 – 293 53 20

ÇAPXANE
Yeni Asya Matbaacılık A.Ş.

NÜNERİ
(Temsilcilipler)
Çukurova- Salihê Kevirbir 322-3597930
Suriye- Jan Dost Fener Rojbiyanı
Berlin- Silêman Sido Siwan Reşid 49-30-69002695
Hannover- Selim Biçük 49-5721-81360

Hamburg- A.Hekim Gülsün 49-40-403388

Munchen- Mahmut Gergerli 49-871-670884

Badenwurtenberg- A. Rahim Ayaz 49-75453258

Amsterdam- Cötay Zaxoy 31-20-6130766

Paris- M.S. Aycicek 33-1-48000401

Atina- Ferhan Zebârî 30-13634905

Brusel- Medenî Ferho 32-16-490767 Stockholm- Robin Rewşen 46-8-7510564



Berpirsa Rojnameya La Nationê Salîma Xezalî:

Berdêla rojnamegeriya durist li Cezaîrê mirin e

Beriya mehekê li Parîsê li konferanseke ku li ser pirsigirêkên rojnamegeriyê hate lidarxistin, axaftina Salîma Xezalî bala hemû besdaran kişande ser rewşa rojnamegeriya li Cezaîrê. Tiştên ku berpirsa idarî ya Rojnameya La Nation anîn zimên, bi her kesî da fêmkirin ku li hin wela-tan rojnamegerî di şertên pir dijwar de tê kîrin û mirin her tim gellek nêzîkî rojnamevanen durist e li wan welatan.

Salîma Xezalî bi van gotinan dest bi axaftina xwe dike: "Em êdî ne di bin hakimiyeta dewletekê de dijîn ku diktatöriya wê eşkere ye. Rejîma ku em di nav de ne, ifade dike ku li dijî terorîzma hov têdikoşe. Qet nebe dixwaze îmajeke wisa bide me." Berpirsa Rojnameya La Nationê (kovareke hefteyî ye û tîraja wê 60 hezar e) piştî van cumleyan, gotinê xwe wiha didomîne: "Tevî vê yekê ji roja ku şerê hundîrîn li Cezaîrê dest pê kiriye heta iro, nêzîkî 40 rojnamevan hatine kuştin. Dema li cihêkî bûyerék bique-wime, an jî yek bê kuştin, em bi xwe nikarin pirsîyarî an jî lêgerînê bikin; em nikarin nûçeyvanan bişinîn cihê bûyerê, em nikarin ji kesen ku bûyer dîtine, der barê bûyerê de tiştekî bipirsin. Eger rojnamevanek xwe li tiştekî wisa

biceribîne, wê rojnameya ku ew tê de dixe-bite bi pêvajoya 40 roj an jî 6 mehan bê girtin, ji bo rojnamevan jî ne diyar e wê çiqas ceza bête birîn."

Béguman ev tiştên ku Salîma dibêje reaksiyonâ DGM'ya Tirkîyeyê ya li hemberî rojnamevanen kurd tîne bîra mirrov. Nexusim jî, gotinê wê yên ku niha wê li jêr bêne dayîn, eger navê Cezaîrê tê de derbas nebüya, we yê bigota qey ji bo dewleta tîr hatine gotin:

"Çi agahiyê der barê ewlehiyê de di rojnameyan de têne weşandin, lazim e yên resmî ango yên hikûmetê bin. Ev agahî ji aliye ajansa resmî ya hikûmetê ve li çapemeniyê tê belavkirin. Em jî xeynî agahiyê ajansa resmî, nikarin tu nûçeyen din biweşinîn."

Li vê derê ferqek derdi keve holê, di navbera çapemeniya Cezaîr û Türk de; çapemeniya Cezaîr ji neçarî nûçeyen resmî dide û hew. Lê ya tîrk ji xeynî nûçeyen resmî yên ku ew bi xwe jî amade dike, ji yên dewletê bêhtir alîgirêne dewletê ne, diweşîne. Ev jî nîşan dide ku teví neçariya xwe, çapemeniya Cezaîrê ji ya tîrk duristir e.

Salîma Xezalî bi van gotinê li jêrê jî, em bixwazin nexwazin, dibe sebeb ku dîsa azadiya çapemeniyê ya li Tirkî-

ye yê bi ya Cezaîrê re were bîra me.

"Di demê bêdeng û tenha de, hikûmeta Cezaîrê behsa sabotaj û terorîzmê dike, wêneyen jîn û rojnamevan ku xwedêgiravî ji aliye terorîstan ve hatine kuştin belav dike. Ji bo dewletê serkeftî nîşan bide jî, dibêje ku her roj bi duzîneyan terorîst têne kuştin û hwd. Li aliye din dewlet tu car hejmara leşkeren kuştî diyar na-ke."

Salîma dibêje ev imaja ku dewlet pêşkêş dike pir eletewş e. Li ser ele-tewşîya nûçeyen dewletê Salîma dîtinê xwe wiha didomîne: "Pir eşkere ye ku du hêz di şerde ne, lê em der barê yekê tenê de dîbin xwendî agahî. Bi temamî qedexe ye diyarkirina kuştîyên artêşa Cezaîrê. Teví vê yekê em rastiyen hîn dîbin, gel jî hay ji her tişti heye. Bi cureyekî telegrafan ku jê re dibêjin "bush" û dewlet nikare rî li ber bigire, her kes her tişti hîn dibe. Mesela heval an lêzim û an jî naskirî yên ku li cihê bûyer diqewîmin dijîn, li ser bûyeran pêşî bi hev re dipeyivin, dû re bi kesen din re û gotinê wan bi wî şekli li her derê belav dîbin. Dema artêşa Cezaîrê dibêje 15 terorîst li El Harrachê hatine kuştin, kesen li wê derê dijîn telefonî me dikin û dibêjin, tenê du militan-



Salîma Xezalî:

"Çi agahiyê der barê ewlehiyê de di rojnameyan de têne weşandin, lazim e yên resmî ango yên hikûmetê bin. Ev agahî ji aliye ajansa resmî ya hikûmetê ve li çapemeniyê tê belavkirin."

hatine kuştin, yên din jî kesen ji rêzê ne û tu ele-qeya wan bi bûyerê ve tune."

dîrek be jî li ser van hemûyan dinivîsin."

Salîma bi van gotinan axaftina xwe temam dike: "Pêdiviya me bi piştgirî û alîkariya rêxistinê navneteweyî heye. Armanca me û karê me ew e ku em nakokiyen wê rejîmê bi her kesî bi-din dîtin. Wekî din em dixwazin ku, pirêne nefretê di nav gel de çenebin. Di nav xwendavanen me de yên ku alîgirêniyî İslamiyan in jî he-ne, lê ji me re di namayen xwe de dibêjin ku ew ne di dîtina me de ne, lê ji ber demokratbûna me hurmetê di-din me."

MAZHAR GÜNBAT

elîne wêrek

